

February

THE DAWN

1932

LIST ZA
AMERIŠKE
SLOVENKE

ŽARJA

OFFICIAL
ORGAN OF
S.L.W.I.O.
OF AMERICA

GLASILO
SLOVENSKE
ŽENSKE
ZVEZE
V
AMERIKI

Uradno glasilo
Slovenske Ženske Zveze
v Ameriki

ZARJA

THE DAWN

Official Organ of the
Slovenian Ladies Union
of America

Izhaja vsak mesec

Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto
Za članice SZZ. 1.20 na leto

Subscription-price\$2.00 per annum
Members of the SLU..... 1.20 per annum

Urednica in upravnica:

JOSEPHINE RACIC

Editor and Manager:

Naslov:

"ZARJA", 2054 W. COULTER STREET, CHICAGO, ILL.

Address:

Entered as second-class Matter June 28th, 1929, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24th, 1912

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA
Slovenian Ladies Union

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois.

Glavni odbor -- Supreme Committee

Duhovni nadzornik — Spiritual Adviser:
Rev. Anton Schiffrer, 2320 North Lake Dr., Milwaukee, Wis.

Predsednica — President:
Marie Priland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Prva podpredsednica — First Vice-President:
Barbara Kramer, San Francisco, California

Druga podpredsednica — Second Vice-President:
Annie Trdan, Chisholm, Minnesota

Tajnica — Secretary:
Josephine Račič, 2054 W. Coulter Street, Chicago, Ill.

Blagajničarka — Treasurer:
Anna Motz, 9630 Ave. L, South Chicago, Ill.

Nadzornice — Auditors:
Josephine Erjavec, 1013 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Rose Smole, Bradley, Ill.
Albina Novak, Cleveland, Ohio.

Svetovalke — Consultants:
Mary Darovec, 19114 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio
Magdalena Widina, Pittsburgh, Pa.
Mary Kopač, West Allis, Wis.
Dorothy Dermeš, Steelton, Pa.
Margaret Kozjan, Pueblo, Colo.

Prosvetni odsek — Educational Committee:
Josephine Račič, Chicago, Ill., urednica in upravnica 'Zarje'
Josephine Hočevar, Cleveland, Ohio.
Jennie Ozanich, Eveleth, Minn.
Frances Ponikvar, Cleveland, Ohio.
Mary Urbas, Cleveland, Ohio.

Načelnica Izobraževalnih klubov—Superintendent of Educational Clubs:
Albina Novak, 6036 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

ZARJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE

L. IV. 2.

FEBRUAR

1932.

Ženski svet.

Pomembna obletnica. — Letos je 1500 let odkar izgovarjajo ustnice vsakega pravovernega kristjana ono vsakdanjo molitev: Sveta Marija, mati božja, prosi za nas grešnike, sedaj in ob naši smrti uri. Amen. Na cerkvenem shodu v mestu Ephesus v Mali Aziji se je razglasila l. 431 dogmatična resnica, da je Marija v resnici mati Jezusa Kristusa, ki je bil Bog in človek v eni in isti osebi, in zato se imenuje Mati božja po pravici.

Ephesus je danes malo, zanemarjeno mesto. V onih dneh ko je mati Kristusova živela v njem, je bilo svetovno znano tržišče. Ko so bili Kristjani pregnani iz Jeruzalema, je šla z njimi tudi Preblašena devica Marija. Tam jo je obiskal Areopagita, eden izmed spreobrnjenec Sv. Pavla. Tam je sv. Epifanij bičal sekto Kolicidijancev, ki so kmalu po smrti Marije začeli njej na čast obhajati žgalne daritve. Tam je menda Sv. Luka posnel njeno sliko in kmalu po njenem vnebovzetju Sv. Peter postavil njej na čast v Feniciji. Carigrajski kroniki govorijo, da so jo častili po božje vsi carigrajski cesarji in da so nosili posnetke njene slike. Izza prvih dni krščanstva so se zatekali pod njeno varstvo verniki in v svojih molitvah ponavljali besede, katere je govoril angel Gabriel preblašeni Devici, po naročilu božjem, predno je postala mati: "Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa."

V letu 431 so se sešli v Ephezu patrijarhi in škofje celega sveta. Šlo je takrat za krive nauke, katere je učil Nestorij, patrijarh iz Konstantinopla. "Marija" — je rekel — "se ne more imenovati Mati božja. Ona je samo matj Kristusova, to je samo človeške narave božjega Sinu. Theodozij II., cesar vzhodnega rimskega cesarstva, je stal za Nestorijem in ga branil. Rimskega papeža je zastopal sv. Ciril iz Aleksandrije. Po dolgih bojih in prerekanjih je bil končno Nestorij izobčen. Umrli je v Egiptu kot pregnanec. Kot povedo zgodovinarji "so črvi zjedli njegov jezik" (najbrže je imel raka na jeziku).

Take slovesnosti Ephesus ni videl nikdar popreje in nikdar pozneje kot oni dan ko je bila Marija proglašena za Mater božjo od sinode. Ljudstvo je kričalo in jokalo od veselja. Sinoda ni napravila drugzega kot samo potrdila slovesno versko resnico, katero je krščan-

sko ljudstvo pripoznavalo že od začetka, ko je bila Kristusova cerkev komaj znana po svetu.

Se druga verska resnica je bila pripoznana na tem cerkvenem zboru, namreč, da je rimski papež Celestin, vesoljni poglavar Kristusove cerkve. V njegovem imenu in kot njegov poslanec je sv. Ciril izobčil Nestorija in cesar Theodozij se je uklonil temu ukrepu in ravno tako vsi navzoči patrijarhi in škofje.

Ni čudno, da ob tej priložnosti ponavlja današnji poglavar katoliške Cerkve, papež Pij XI. in kliče vesoljnemu svetu, naj se združi v eni in isti cerkvi in pod enim in istim vidnim poglavarjem, kot jo je pripoznal efeški zbor za edino zveličavno Cerkev v letu 431 po Kristusovem rojstvu.

V encikliki Lux Veritatis (luč resnice), izdani dne 26. decembra 1930, poziva papež Pij XI. tudi katoliške matere, naj se zatekajo v svojih molitvah k Materi božji in "posebno one matere moderne časa, katerim so otroci breme in zakon težek jarem, in zaradi tega zanemarjajo dolžnosti svojega stanu." — "Take matere," — pravi sv. Oče — "potrebujejo v prvi vrsti, da dvignejo svoje oči k Mariji in pomislijo h kaki časti je ona povzdignila težki stan materinstva. — V preblašeni Devici, materi Boga, imajo matere vzgled ljubezni, resnice, pokorščine in neomajane zvestobe. — Cerkev obrača k njej svoje oči ob vsaki nevarnosti. K njej se zatekajmo danes s ponovljeno ljubeznijo v današnjih težkih dneh." —

Ženska bo zastopala Z. D. na mirovni konferenci. — Vsem, ki se zanimajo za svetovni mir, bo v veliko zadoščenje novica, da je bila imenovana Miss Mary Emma Woolley od predsednika Hooverja, da zastopa Zedinjene države prihodnje leto na mirovni konferenci v Genevi, v Švici. Za tako delo je menda ni bolj zmožne ženske v Ameriki, in malokatera ženska je toliko uplivala na javno mnenje s svojim zatrjevanjem, da se morajo svetovni prepiri podvreči mirovnemu sodišču in se morajo rešiti potom tega sodišča. Ker je ona vsestransko podkovana v teh vprašanjih, se lahko pričakuje, da bo rešila svoj nalog v korist svetovnemu miru in v čast ameriškega ženstvu, ki ga bo zastopala.

Ni brez pomena, da je predsednik povelil to nalogo ženski. V vsaki ženski je

najbolj razvit čut materinstva. Odkar stoji svet so matere rodile otroke in jih vzgajale. Težko je to delo in dvakrat težko kadar se zvezano s strahom v srcu, kedaj jim bo iztrgal sovražnikov meč iz rok sad njihovih teles.

Naj močje govore o miru kolikor hočejo in kar hočejo. V praktičnem življenju so do sedaj še bore malo dokazali, da bi bilo v njihovih srcih isto kot na njihovih jezikih. Le ženska, ki plačuje življenje z življenjem, mora ceniti življenje in pomen miru za ohranitev življenja. Zato bo imenovanje Dr. Wooley-e pozdravljeno kot največji korak, ki ga je napravila svetovna diplomacija na potu svetovnega miru.

Ameriška junakinja. — Nancy Hart je končno dobila spomenik, ki ga je zaslužila pred poldrug sto leti. Zadnji kongres je dovolil, da se postavi tej brabri ženski spomin v mestu Hartwell v državi Georgia in da plača federalna vlada za spomenik. Spomenik je bil dogotovljen zadnji mesec in odkrila ga je med velikimi slovesnostmi Dr. Juanita H. Floyd, bližnja sorodnica junakinje države Georgia.

Zgodovina nam pove, da je bila Nancy žena pionirja Benjamina Hart. Za časa revolucije sta prišla v državo Georgia. Benjamin je šel v boj proti Angležem, Nancy je pa ostala doma, obdelovala polje in preživljala svojo številno družino. — Angleški vojaki so za časa svojih bojnih pohodov zašli v njen dom in zahtevali hrane. Bilo jih je pet. Vsdli so se za mizo, položili svoje orožje na stran in zbadali z besedami Nancy, ki jim je pripravljala kosilo. Ko se je ženski zdelo zbadanja dovolj, je zagrabila puško v kotu, pomerila in prvi vojak se je zgrudil mrtev na tla. Hitro je zagrabila drugo puško in zapovedala vojakom, da se nihče ne sme premakniti s svojega mesta. Nancy je bila slučajno tako škilasta, da nihče izmed vojakov ni mogel spoznati na katera ga meri. To je rešilo položaj za žensko. Prišli so sosedje, ki so slišali strel, in povezali angleške vojake. Spomin tega dogodka je ostal vedno živ med prebivalci one pokrajine. Škilavo ženico so spoštovali in po njej je okrajno mesto Hartville dobilo svoje ime. Dolgoletno željo da dobi Mrs. Hart spomenik v mestu Hartville je pa uslišala vlada šele po preteku 150 let.

Moč besede.

A. Schiffrer.

L JUDSKI glas je božji glas! . . . Kontest je končan. To ni bil kontest, tekma. Poziv je bil na slovensko ženo, pionicirko našega mladega naroda v Ameriki, naj spregovori sama, kaj želi in kaj pričakuje od Slovenske Ženske Zveze v Ameriki. In slovenska žena je spregovorila besedo . . .

Beseda je izraz duše. Pisana beseda je prepis misli in idej, ki se rode v človeškem srcu. Ona govori o človekovi volji, o njegovem razumu, o njegovih pojmovanjih in njegovih željah. Beseda je moč, katero vodi človeški razum in katero podpira in brani največja moč na svetu — človeška prosta volja.

Slovenska žena, — ona ki ustvarja prihodnje

rodove in prenaša nanje svoje misli in zmožnosti, ona, ki se ji ima rod zahvaliti za zdravo telo, močno voljo in zdrav pogled v življenje, — je spregovorila besedo v imenu naroda za narod. Iz skrite, domače tišine je dvignila svoj glas tako glasno, da jo mora slišati vsaka slovenska žena v Ameriki.

Slovenska žena, članica Slovenske Ženske Zveze v Ameriki, poslušaj besedo slovenske žene! Odmev te besede se bo ponavljal neštetokrat na sejah vaših podružnic in vaše delegatinje bodo povdarjale njen pomen pri konvencijah vaše Zveze.

Naj govori Rev. Rudolf Potočnik, sodnik kontesta, ki je prebral več kot enkrat vse članke in prečnil njih vsebino. Naj razloži on, kakšno besedo je spregovorila slovenska žena v Ameriki.

Rev. Rudolf Potočnik.

V tekmi za ideje...

Z AKAJ sem članica Slovenske Ženske Zveze?" Devet in trideset slovenskih katoliških žena in deklet je poslalo odgovore, tri in trideset slovenskih in šest angleških. Samo devet in trideset! A ž njimi so govorili tisoči in tisoči naših žena in deklet od Atlantika do Pacifika in so povedale, kaj so, kaj verujejo, kaj mislijo, žele in čutijo, kaj hočejo in kakšni so njih cilji in njih pota.

Presenetljivo čudovito! Koliko solnca, luči, moralnega bogastva v teh pismih! Lahko je biti cel katoličan v zatišju samostana. A v burji in riharjih sveta! V kraljestvu Venere in Moloha! V tem kaosu, splošni zmedenosti, zamotanosti idej, naziranj! Kdo še ve, kje je njegova levica, kdo še loči levico od desnice, kdo se še vpraša, kaj je prav, kaj ni prav! Ali bi že ne bilo treba resnice iskati ob belem dnevu, ko nam vendar žari Solnce večne Resnice? Skepsa, dvom razjeda srca. Slovenska žena v Ameriki pa je vstala, spregovorila besedo, slovesno, odločno povedala, izjavila in priznala: Bog je resnica. Credo. Tu to tudi potrjuje s svojim življenjem. Življenje slabičev šepče: "Za pri oči, pozabi na zvezde vodnice — kdo ve če res svetijo — dvigni čašo in izpij do dna. Enkrat živimo." A slovenska žena je odgovorila, ni se sramovala in je zapisala: "Počakaj, prijatelj, niso prav zadele tvoje besede. Me imamo odgovornost pred Bogom za svoje može, ki trdo delajo, in smo odgovorne za svoje otroke, katerih prihodnost nas skrbi. To življenje brez življenja ni življenje. Credo."

Kaos je, kaos in morda še ni bil nikdar večji v človeški zgodovini. Diplomacija in prebrisanost skušata izvleči voz iz blata, a zmeda je zmeda. Le resnica, pravica, ljubezen, garantirana po večni Resnici, Pravici in Ljubezni more rešiti človeštvo. In če svet tega noče — ne pravim "ne more", ker bi

lahko — če tega noče razumeti, naša slovenska žena to razume. Ali ste same? O ne. Milijoni so za vami.

To je povedala slovenska žena v svojih odgovorih. Pa povedala tudi, kaj za to treba.

Organizacija. Ustanovile so jo in vesele so je. Organizacije brez žrtev pa ni. V korist skupnosti se mora človek znati odreči, odpovedati samemu sebi. Prav umestno citira tekmovalka št. 4 Gregorčiča: "Daritev bodi ti življenje celo" etc. Samoodpovedi, žrtev pa ni brez potrpežljivosti, prijenljivosti, prizanesljivosti. Ljudje teh lastnosti so najboljši člani organizacij, najvstrajnejši organizatorji; organizacija je pa najboljša šola za ljudi brez teh lastnosti, če imajo dobro voljo, ali pa sito, če je nimajo. Da, celo ponižnost priporoča tekmovalka št. 18. Redko se v deželi oholosti, samopašnosti in sebičnosti sliši o tej vijolici, a nešteto klubov, krožkov, pevskih zborov, društev, zabav se je že razbilo, baš zato ker tej rožici niso prilivali.

Čut sosestrstva. Krasna je ta beseda tekmovalke št. 4. Da, ko bi se mogli ljudje povzpeti do ideje bratstva in sestrstva, katero je tako močno podčrtala francoska revolucija, a tako oblatila moderna pseudo-demokracija pod krinko enakosti. Manj solza, manj zatiranja ter več veselih obrazov in srečnih src bi bilo na svetu. Res je včasih treba v organizaciji močne roke, nepopustljive volje — a bodite sestre. Čast tekmovalki za tako lepo besedo, ki je sicer v svitu krščanstva sama ob sebi razumljiva, a premalo upoštevana. Tekmovalka gotovo ni edina prešinjena s tem duhom otrok božjih.

Niso samo dobre, zavedne katoličanke te tekmovalke ampak tudi zavedne Slovenke. Res nima slovenski jezik tiste polnosti in bogastva izražanja

kot angleški, a je tisočkrat bolj blagoglasen, ušesom prijeten. Angleški jezik je iz vseh mogočih jezikov, a naš je zrastel na domači njiivi. Slovenski jezik je pesem. Ne samo zato ker nam zveni iz domovine kot odmev božičnih in velikonočnih zvonov, ampak ker je sam na sebi muzikalichen. Kaj si čutila, ko si prvokrat slišala govoriti pravega Angleža? Kakofonija. Čudni, tuji, zadušeni, zadržani, nečisti glasovi. Slovenski jezik pa čist kot srebrna struna. Škoda, da bo ta pesem v Ameriki prekmalu zamrla. Brez potrebe se je naš človek sramuje, ko se davi s tujo angleščino. Nauči se je, — rabimo jo in rabili jo bomo v boju za obstanek bolj in bolj — a ne postavlja se ž njo, če je ne znaš. "Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti."

Oho, kaj pa tole: Tekmovalka št. 3 pravi: "Prej se nismo poznale in smo šle ena mimo druge, ne da bi se upale med seboj se nagovoriti. Sedaj je pa drugače. Kakor hitro se kaka nova družina naseli v naše okrožje, takoj vprašamo žene in dekleta, če so pri SŽZ. Danes je podružnica SŽZ. važnega pomena posebno za tiste naselbine, jer je več župnij." Tako zbira slovenska žena raztresene ude, tako kliče mati nazaj k sebi izgubljene otroke. Vprašanje je: Ali so ideje, načela, duh, ki preveva Slovensko Žensko Zvezo, prava, za človeško družbo in za naš narod posebej dobra, blagonosna, odrešilna ali ne. Slovenska žena je odgovorila in zapisala, da so. Zgodovina, pamet in izkušnja se ji je priklonila, potrdila njeno besedo, avtorizirala in podpečatila njeno pismo. To bi bilo cvetja in sadu,

solnca in luči, veselja in sreče, če bi slovenska žena jasnih načel, neustrašene, močne volje mogla prekvasiti s svojimi idejami naše ženstvo v Ameriki! Št. 3 ima prav.

Sklepam — ne vem še sicer kedaj bo sklep, ker preveč lepega in visokega je v teh tekmovalnih pisimh — a recimo, da začnem sklepati z besedami tekmovalke 19: "Le vzemite v roke Zarjo in pazno preberite vse dopise vsak mesec. Če upoštevate, da 99 procentov žena in deklet, ki jih pišejo, ni dovršilo več kakor podeželsko ljudsko šolo v stari domovini" — oprostite, domovina, čeprav zatirana sirota, je vedno mlajša — "morate priznati napredek."

Pristavljam tem besedam: Kdor hoče poznati katoliško, slovensko ženo v Ameriki, njen idealizem, njeno inteligenco, močno voljo, njen značaj, njene ideje in smotre, njeno delo in njeno požrtvovalnost, mora čitati teh 39 tekmovalnih pisem, iz katerih sije luč, ki je edino prava in odrešilna v viharju splošne zmede; iz njih veje duh, ki naj prerodi in poživi, razveseli in osreči slovenskega desetega brata in deseto sestro v Ameriki.

No pa sklenimo: Tekmovalka št. 22 pravi in obžaluje: "Škoda, da naša Zveza ni bila ustanovljena že pred 10. ali 20. leti. Mnogo naših rojakinj se je od takrat porazgubilo."

Morda te tekmovalke prineso zarjo. Da, če bodo močne. Mnogo jih bodo rešile. Gotovo glasilu takih odličnih, zavednih žena in deklet niso zastonj krstile za "Zarjo".

Kontestni članki.

(Nadaljevanje in sklep)

23. odgovor

Zato sem postala članica SŽZ., ker je prva oziroma edina slovenska ženska organizacija v Ameriki, in ker nam nudi toliko koristnega in podučljivega. Je zanimiva in važna posebno zame, ki nisem pri nobenem ženskem društvu. Odkar sem pristopila nisem niti ene seje zamudila. In sem tudi veliko članic pridobila in zmeraj gledam, da delam za korist podružnice. Pa tudi z veseljem pričakujem našo Zarjo, ki se že od daleč pozna, ker je drugačne barve, kakor so drugi listi. Ko jo odprem, najprej pogledam skupno število članstva, in katera podružnica jih ima več. V kratkih petih letih se nas je res nabralo precejšnje število, upam pa, da bo število trikrat tako veliko takrat ko bomo slavile desetletnico. Tudi Kuhinjski kotiček mi ugaja in razne druge zanimivosti. Res rada prebiram Zarjo. Tudi hranim vse številke od prve do zadnje, ki so izšle do sedaj. Nadalje me veseli, kadar naša podružnica kakšno veselico naredi.

Napisale članice S. Ž. Z.

takrat me vsaj doma pri peči ni; tistikrat se še kaj razvedrim in pozabavam. Bom ostala trdna članica do konca mojega življenja in upam, da so vse druge istih misli.

24. odgovor

Zakaj sem postala članica SŽZ.?

1. Ker SŽZ. daje slovenskim ženam priliko, da se čim bolj izobrazijo v vsem, kar jim je potrebno in se tako lahko merijo z ženami drugih narodnosti.

2. Ker SŽZ. navaja svoje članice, naj se združujejo, vedno bolj spoznavajo med seboj potom dopisov v Zarji, in si skupno prizadevajo, da se naš materni jezik kolikor mogoče dolgo ohrani v novi domovini.

3. Ker vidim, da nam je SŽZ. v vsakem oziru nele koristna, temveč potrebna.

Bog živi njeno ustanoviteljico Mrs. Marie Prislant!

25. odgovor

Kaj naj storimo v napredek SŽZ.? Pred vsem si po svojih močeh prizadevajmo, da vedno kažemo napram sosestram resnično ljubezen. Kakor morajo biti odbornice do vseh članic enake in nobene prezirati ali zaničevati, tako morajo tudi članice vpoštevati trud in požrtvovalnost svojih odbornic in z njimi sodelovati.

V decembru so volitve novih odborov. Dober odbor je silno važen za napredek podružnice. Toraj bodimo zelo previdne in glejmo, da bomo volile le najboljše odbornice, ki bodo res zmožne in pripravljene vršiti svoje dolžnosti.

Pobijajmo z vsemi močmi usodno zmoto, ki je še vedno ukorenjena pri nekaterih Slovenkah, namreč, da me ženske ne potrebujemo svoje organizacije. Seveda je ne potrebujemo, če hočemo, da bomo v vseh ozirih vedno ostale zadnje. Če pa hočemo iti z duhom časa naprej, če se hočemo meriti z drugimi Amerikankami, če hočemo, da se vedno bolj izobrazujemo v vsem, kar žena danes mora vedeti, če nam je pri srcu jezik naših očetov in vera naših mamic, ki se jim je glas tresel ko so se poslavljale od nas v skrbi, da bomo pozabile na njihove nauke, — tedaj pa za nas ni druge poti, kakor taka organizacija, ki jo sedaj imamo, SŽZ. Dopovejmo to drugim rojakinjam in potrojimo naše vrste, ker kolikor večja bo naša moč, toliko več dobrega bomo lahko storile.

Sodelujmo še krepkeje pri našem glasilu Zarja. List nas neprenehoma poučuje, bodisi v naših državljskih pravicah, bodisi o gibanju organiziranega ameriškega ženstva, bodisi o napredku naših lastnih podružnic. Rade poročajmo v Zarjo, na drugi strani pa tudi delujmo v korist in napredek Zveze v svoji okolici, da bo kaj poročati. Če se vse zavzamemo, se bo naša Zarja tako povzdignila, da ji nikjer ne bo najti para. Pa je že sedaj eden najlepših slovenskih listov v Ameriki.

Končno obstoji vse delo SŽZ. v tem, da bi pripravile sebi in svojim otrokom čim boljši položaj, da bi same ostale verne in zavedne Slovenke in obe te lastnosti izročile tudi svojim otrokom.

Decembra mrzla noč,
Nam v veliko si pomoč.
Ostra burja je pihala,
Dobro seme je vsejala.

V srcu zavedne žene
Se porodijo želje,
Da mora nekaj ukreniti,
SŽZ. ustanoviti;
Kakor dobra mati
Hoče nas vse skupaj zbrati.
Naj bo žena al' dekle,
Znak SŽZ. si naj pripne!

26. odgovor

Veste, zakaj sem postala članica SŽZ.? Zato, ker je bila moja mama Slovenka in čem biti sama Slovenka in moje hčere morajo biti Slovenke in moji sinovi Slovenci. Kaj ni to lepo slišati, "Slovenska" Ženska Zveza?

Takrat ko so nam F. B. . . . omenili o tej lepi organizaciji, sem bila naenkrat vsa navdušena zanj, ker ime slovensko je zame najlepše ime. Sem že v Ameriki 34 let, sedem let v tem lepem in velikem mestu . . . , kjer lepe lučke migljajo po večerih na vse strani; kamor se človek obrne, tam je lepše. Pa si mislim, da so še lepše one stazice v starem kraju, po katerih sem hodila in krave vračala. O lepi stari kraju, o lepa slovenska govornica!

Drage mi sestre in matere SŽZ. Me čemo govoriti doma med svojo družino v svojem materinem jeziku, da ga ne bo naša mladina tako hitro pozabila ali se ga sramovala. Ni dolgo, kar sem slišala kopico slovenskih deklet, ki so se pogovarjale med seboj. "Jaz ne razumem nič slovenske pridige; kaj pa ti?" pravi ena. "Jaz tudi ne," pravi druga. Pa dobro poznam njeno mamo, da ne more niti ene besede izpregovoriti po angleško; hči pa po slovensko ne. Ali ni to malo čudno? Zato, hčerke slovenske, ne sramujte se svojega materinega jezika, in postanite vse članice SŽZ. Jaz imam dve hčeri, pa jih nisem nič vprašala, hočeš ali nočeš, — kar zapisati sem jih dala, ko smo začele to lepo društvo.

Bi še več napisala, pa nisem vajena peresu in sem neokorna v pisavi kakor Tarzan, ki je na mizi čepel in z obema rokama držal svinčnik ko je pisal, — samo to naj še povem, da bomo šle tudi me za novimi članicami kaj kmalu, da se le enkrat malo na bolje obrne; saj vemo za celo kopico, ki bi rade pristopile, pa čakajo, da se malo na boljše obrne, ker gre tako počasi letos z delom in zaslužkom.

27. odgovor

Kot zastopnica Am. Slovenca, ki je bil prvo glasilo SŽZ., in je še sedaj za nujnejše stvari, vem dobro, kakšne koristi je glasilo Zarja za nas slovenske žene, posebno kar se tiče naše naselbine. Mnogo družin je tukaj naseljenih že veliko let. Cerkve ni bilo nobene, katoliškega tiska ni nihče priporočal, ker pa vsakdo mora imeti nekaj berila v pouk in razvedrilo, zato so imeli zastopniki raznih slovenskih listov odprto vsako hišo. Pregovor pa pravi, povej mi kaj bereš, in jaz ti povem kdo si. In tako so naši rojaki polagoma slepo verjeli kar so brali. In če jim ponujaš katoliški tisk, ga niti ne pogledajo, ako ravno jih razum uči, da mora človek obe plati slišati, da mu je mogoče pravilno soditi, posebno, ako ni dobro v katekizmu podkovan, da bi si znal na razne napade na vero, katero je po svojih starših takorekoč podedoval, dati od-

govora. Tako nam je SŽZ. po mojem mnenju zlata vredna, četudi ne bi nobene druge koristi od nje imele kakor to, da Zarja prihaja in ima vstop v naše domove, in tudi v tiste, kjer drugače sestre ne bi imele prilike do dobrega berila. SŽZ. je ena najboljših in najpotrebnejših slovenskih organizacij v Ameriki v tem, da nam pomaga vzgojevati naše hčere in sinove v slovenskem in verskem duhu. Glasilo Zarja skrbi za našo izobrazbo, pouk in razvedrilo. Živela na mnoga leta z našo materjo in gl. predsednico Mrs. Priland na čelu, in našo gl. tajnico-urednico Mrs. Račič. Dobro delo ste začeli. Bog naj blagoslovi vaš trud. — Naš misijonar se je nekoč na pridržnici izrazil: "Vse smem učiti, vse svariti, samo enega ne smem, ker nastane prec huda zamera: ne smem ljudem priporočati dobro berilo namesto slabega." Ker pa časopisi dandanes takorekoč vladajo svet, si je SŽZ. izbrala najboljšo pot, ker potom dobrega berila skrbi za slovensko ženstvo.

Kar sem napisala, sem napisala iz prepričanja in svoje izkušnje, ker vem, koliko koristi in dobrot deli SŽZ. po celi Ameriki.

Bog živi SŽZ.

28. odgovor

1926 — 1931. Jubilejno leto SŽZ., — petletnica ustanovljenja prve slovenske ženske organizacije v Ameriki.

Pet let je pač kratka doba; ne moremo toraj kazati na veliko število let za nami, pač pa s tem večjim ponosom kažemo na delo, ki smo ga naredile v tej kratki dobi. V petih letih se ne da pri eni organizaciji, ki si je, kakor SŽZ., postavila cilj, da hoče zbrati pod svoje okrilje vse slovenske žene od Atlantika do Pacifika, vsega narediti, vendar si moramo priznati, da smo v tem pogledu skoraj same sebe prekosile; v tej kratki dobi smo se resnično razširile od vzhoda do zahoda.

Kakor ima vsaka novorojena organizacija svoje nasprotnike, tako jih je imela tudi Slovenska Ženska Zveza. Mnogoteri je zmajeval z glavo ob nje porodu, češ, kaj je pa tebe treba bilo — ali nimamo že dovolj in še preveč vsake vrste organizacij — čemu nam je še ena potrebna! — Tedaj sem rekla: Res imamo dovolj društev in organizacij, toda niti ene izključno ženske organizacije še nimamo. Prostor za organizacijo kot je SŽZ., ki je izključno izobraževalna in prosvetna, je velik, in potreba po taki organizaciji se je čutila že zdavnaj; polje je široko, in organizacija pod pravim vodstvom mora uspevati. Če je res nepotrebna, bo kmalu pokazal čas, in izginila bo sama od sebe.

Čas je pokazal nasprotno. Pet let je za nami, in naša organizacija šteje čez štiri tisoč vrlih slovenskih žen in deklet in, da ne živimo zadnje čase v tej hudi ekonomski depresiji, bi gotovo šte-

la čez pet tisoč članic. Ustanoviteljice se niso zmotile — zmotili so se oni, ki so prerokovali, da je SŽZ. mrtvorojeno dete. Sedaj priznavajo svojo pomoto in dajejo kredit naši organizaciji in njenemu vodstvu. Zatoraj se moramo tembolj veseliti našega napredka, saj smo v petih kratkih letih pokazale, da tudi ženske nekaj zmoremo, in kakor so nas od kraja prezirali, in mnogi naši listi niso hoteli niti imenovati nove organizacije, so sedaj spremenili svoje mnenje ter nas priznavajo, ne samo v Ameriki temveč tudi v domovini

Seveda moramo priznati, da brez dobrega in izkušenega vodstva ne bi mogle tako lepo napredovati kakor smo. Prvo priznanje gre naši predsednici Mrs. Priland, ki je žrtvovala marsikako uro, morala slišati marsikako trpko, borila se z vsemi močmi za to svoje dete, in s požrtvovalnim delom tudi sijajno zmagala. Njej na strani so stale druge uradnice, in danes, ob petletnici, menim, da ni nobeni žal za trud in čas, saj sedaj lahko s ponosom gledajo na svoje delo, ki je obrodilo obilen sad. Živela in razcvetaj se še bolj, naša dična organizacija.

29. odgovor

Zakaj sem postala članica SŽZ.?

1. Ker se zavedam velike važnosti in plemenite naloge, katero si je ta organizacija začrtala. Zbiramo se skupaj kot pridne složne čebelice, hočemo se združiti s pravo sestrsko ljubeznijo, ki jo posebno v tujini bridko pogrešamo.

2. Ker sem prepričana, da bo ta organizacija poživila med nami našo narodno zavednost, in pripomogla, da bo slovenski jezik še dolgo vrsto let krožil med nami in našimi otroci.

3. Ker vem, da je le v združitvi moč. SŽZ. je kakor močna trdnjava slovenskega ženstva v Ameriki, njih geslo pa naj bo sloga in ljubezen. Potrpežljivost, sloga in ljubezen premaga železna vrata. Ženske organizacije, tako sem prepričana, bodo zmožne blagodejno uplivati na sedanje zamotane svetovne razmere, in se v pravem času odločno postaviti, da se prepreči zopetno prelivanje krvi.

Dvignimo ponosno naše glave! Odprimo srce, ki naj gori s pravo nesebično ljubeznijo do slovenskega naroda!

Pozdravljam te, o Zveza naša,
Kako lepo si vzrastla že!
Naš narod se s teboj ponaša,
Z veseljem zdaj na tebe zre.

Ko bila si šele v povelju
Smo v dvomu vpraševale se:
Se bomo li kedaj v roju
Vse zbrale kot čebelice?

In "Zarja" nam je posvetila,
Ogrela vsaki je srce.
Ni pusta zdaj nam več tujina,
Ker združene smo sestrice.

30. odgovor

Zakaj sem postala članica SŽZ.? Ker je organizacija za slovensko ženstvo v Ameriki, organizacija, osnovana na solidni verski podlagi. Vsaka podružnica ima svojega duhovnega vodjo, naš list in organizacija v celoti pa še svojega duhovnega nadzornika. Pod takim verskim vodstvom naša organizacija ne more zaiti na napačna pota. Noben duhovnik nas ne bo učil slabo. Zato se mi hudo zdi, ko vidim, da se najdejo Slovenke, ki so vse hčerke vernih slovenskih mater, pa so se odtujile in ne hodijo k sv. maši in pridigi, kakor so z največjim veseljem hodile naše nepozabne mamice. Naša organizacija nas bodri ne samo, da se zavedajmo naše narodnosti, temveč tudi, da spolnjujemo svoje verske dolžnosti. In po pravici. Zatorej se oklenimo svoje organizacije SŽZ., ki nam hoče le dobro in nas vodi v pravem duhu.

Bog Vas živi vse ljubljene sosesnice, posebno pa članice podružnice št.....!

31. odgovor

Na vprašanje, zakaj sem postala članica SŽZ., odgovarjam, da zato, ker se zavedam, da sem Slovenka, in ker vidim, da le potom naše organizacije SŽZ. lahko pokažemo, da slovenska žena v Ameriki živi. SŽZ. je tista sila, ki slovensko ženstvo postavlja v svetlejšo luč. Potom organizacije bomo prišle do vedno večje moči in popolnosti. Edinole potom organizacije nas bodo drugi narodi spoznali in nas vedeli ceniti.

Pri tej priliki pa priporočam tudi vsem podružnicam SŽZ., da bi vpeljale slovensko narodno nošo pri vseh naših javnih prireditvah. To bi bilo nekaj krasnega. Sama ljubim narodno nošo, in mnogo nas je takih, ki jo ljubimo, pa nobena si ne upa nič začeti. V narodni noši bi se še bolj pokazala naša narodna zavednost. Tudi bi bilo prav, da bi se v tej noši večkrat pokazale ameriški javnosti. Tako nas bodo drugi narodi bolj spoznali in nas tudi bolj spoštovali. Vsaka druga narodnost se rada pobaha s tem kar ima svojega, zakaj bi se pa mi ne?

Marsikatera se bo izgovarjala, da še nima take obleke in da vse to preveč stane. — V današnjih dneh je vsepolno različnih razprodaj, kjer se da za malo ceno kupiti potrebno blago. Tiste, ki so spretno s šivanko, si bodo znale same napraviti obleko, obenem bodo pa gotovo še tako prijazne, da pri tem pomagajo drugim sosestram, ki si ne znajo same pomagati.

Po navadi osebe drugih narodnosti le redko-krat obiščejo slovenske prireditve, kljub temu, da

napravimo napise in vabila tudi v angleščini. Ko bi enkrat videli, da so naše žene in dekleta na teh prireditvah vse v narodni noši, ki je zelo privlačna za oko in za Amerikance nekaj novega, bodo brez dvoma raje prišli. Za prihodnjo sezono piknikov bi si vse članice lahko pripravile slovensko narodno nošo.

Če smo res zavedne Slovenke pri SŽZ., bomo svojo narodno zavednost rade pokazale tudi na zunaj, v obleki, kadar se nam nudi prilika za to.

32. odgovor

Tudi jaz hočem povedati, zakaj sem postala članica SŽZ. Spominjam se, kako je prišla SŽZ. na dan, in članka, ki ga je napisala Mrs. Priland v Am. Sl. leta 1926. Za njo so se oglasile Mrs. Gottlieb, Mrs. Jazbec, Mrs. Žagar, in druge. Pihale in kovale so tako, da je začelo odmevati od vseh strani; v dveh mesecih je bila že organizacija na površju. Opazovala sem razvoj mlade organizacije po poročilih v A. S. Kako lepe članke je prinašal kot glasilo Zveze! Po teh obvestilih je imela Zveza namen združiti slovenske žene in dekleta v eno organizacijo, širiti izobrazbo med svojimi članicami, pomagati jim do ameriškega državljanstva, ter jih opozarjati naj ne zanemarjajo svojih volilnih dolžnosti, preskrbeti jim primeren pogreb, iskati zveze z drugimi narodi in pristopiti k ženskem gibanju. Potem so se začeli ustanavljati izobraževalni klubi, šivalni, gostopinjski in športni. Uvidela sem, da je Zveza velikega pomena, da se lahko prirejajo zabavni sestanki, da matere in hčere držijo skupaj, in je kratkočasno za stare in mlade. Kako lepo in koristno bi bilo za mladino v naši naselbini, ko bi se tudi pri nas kaj takega ustanovilo. Tako sem mislila in nisem samo postala članica, ampak sem pridobila še..... drugih, in organizirala novo podružnico št..... Od istega časa sem vedno agitirala za nove podružnice tu v....., ki so rastle kot gobe po dežju, zaporedoma. — Moderni čas je prinesel žensko gibanje, in Slovenka mora imeti svoje oči odprte, ako noče zaostati za drugimi narodi. SŽZ. ima med drugimi nameni že od začetka ta namen, da pomaga pripeljati slovensko ženstvo na volilno plan. To se lahko doseže tam, kjer se članice redno udeležujejo svojih sej in prireditev.

33. odgovor

Zakaj sem postala članica SŽZ.?

1. Zato ker je bila moja dolžnost postati članica organizacije, ki je prva in edina te vrste med slovenskim ženstvom v Ameriki.

2. Zato, ker sem želela po svoji moči sodelovati, da se širi med nami izobrazba, obenem pa ohrani materni jezik in naša sv. vera:

3. Zato, ker s tem da sem članica SŽZ. kažem drugim narodom, da se ne sramujem, da sem Slovenka.

URADNA POROČILA

Zapisnik polletne seje gl. odbora S.Ž.Z. dne 13. in 14. januarja 1932.

SESTANEK 13. JANUARJA.

Ob deveti uri dopoldne se je začelo pregledovanje knjig in računov v uradni sobi tajnice in urednice na 1849 W. 22nd Street, Chicago, Ill. To delo je bilo končano ob eni popoldne. Naslednje glavne odbornice so bile navzoče: Mrs. Marie Prislund, gl. predsednica, — Mrs. Josephine Račič, gl. tajnica in urednica-upravnica, — Mrs. Anna Motz, gl. blagajničarka, — Mrs. Josephine Erjavec, I. gl. nadzornica, in Mrs. Albina Novak, gl. nadzornica. Med pregledovanjem knjig je dospelo pismo gl. nadzornice Mrs. Rose Smole, da ji ni mogoče priti na sejo, želi pa, da bi bila seja uspešna.

Sledijo poročila gl. odbornic v istem redu kakor so bila podana.

Glavna predsednica.

"Zopet je eno leto za nami. — Preteklo leto je bilo posebno živahno za našo organizacijo. Imele smo nad vse uspešno kampanjo, ter praznovale petletnico obstanka naše Zveze. Obe stvari sta se nad pričakovanje dobro završili. Kampanja nam je prinesla nad 700 novih članic, za petletnico je pa izšla povečana številka Zarje, ki je po vsebini in obširnosti, upam, vsem ugajala. — Da nismo pri tem imeli nobenih posebnih stroškov, je zasluga onih pridnih članic, ki so se potrudile za oglasi, zakar jim najlepša hvala. Priporočam pa, da bi članstvo upoštevalo naklonjenost onih trgovcev in obrtnikov, ki v našem listu oglašajo, ker je naša dolžnost, da se jim skazemo hvaležne.

"Nekaj podružnic je zadnje leto prejelo lepo izdelane čarterje, s katerimi so jako zadovoljne. Ker jih imamo še precejšno število v zalogi, apeliram še na ostale podružnice, da si jih naročijo, da ne bo zaloga predolgo v uradu ležala. — Tako bi tudi rada videla, da tajnice in blagajničarke naročijo poslovne ali računске knjige. Te knjige so tako urejene, da vam dajo za vsak mesec sproti natančen pregled celega poslovanja podružnice, ter pokažejo, koliko premore podružnica vsak mesec sproti. Ako pa kateri ni kaj jasno, naj se kar na mene obrne; sem vedno pripravljena dati vsako pojasnilo. Obe knjigi staneta komaj \$4.00; sta trdno vezani in zadostujeta za kakih deset let.

"Zadnjo polovico leta smo dobile štiri nove podružnice. Tako se je deloma uresničila naša želja, da za petletnico dobiti 50 podružnic in 5000 članic. Slednjih sicer še nimamo, upam pa da nam jih prihodnja kampanja prinese.

Kakor ste razvidele, ima Zarja novo lice in obleko modernega kroja. — Za ženski list se res spodobi, da se od časa do časa modernu opravi. Pročelno sliko in razne glavice nam je izgotovil č. g. Schiffrer, zakar mu najlepša zahvala. — Zarja je urejevana jako dobro, kar mi zatrjujejo osebe, ki se na take reči razumejo. Da je vedno več zanimanja tudi med članstvom, so mi priča prijazni in jedrnatí dopisi od podružnic in posameznih članic, katerih je v Zarji vedno več. Iz teh dopisov se jasno razvidi aktivnost naših postojank. Iz njih spoznamo koliko dobrega storijo naše podružnice ne le svojim članicam, tudi drugim so voljne pomagati v vseh ozirih.

"Poleg teh prijaznih, tako domače-ljubkih dopisov, čitamo že v zadnjih dveh številkah Zarje kontestne članke, ki so nekaj izrednega. Nobena slovenska organizacija še dosedaj ni mogla pokazati, da bi se na eno povabilo odzvalo kar 39 kontestantov, kot se je odzvalo 39 naših članic na povabilo sestre urednice. Lahko smo ponosne na naše dopisovalke, ki so s svojo vnemo pokazale, da se zanimajo za organizacijo, ter da znajo zapisati stvarno, resno in jedrnatu besedo, če je treba. Takih člankov ne čitamo vsak dan. Naj bo toraj od moje strani izrečena iskrena zahvala in priznanje, ne samo onim, katerim je bila nagrada odmerjena, ampak prav vsem od kraja, od prvega do zadnjega odgovora. Vsaka je na svoj način povedala in odkrila kam ji merijo misli — ponosna je biti članica Slov. Ženske Zveze.

"Kar se mojega urada tiče, je vedno več dela. Organizacija raste ter z njo skrb in odgovornost. Čudile bi se naše

članice ko bi vedele, kaj vse mora reševati gl. predsednica. Koliko si mora glavo beliti, da reši razne zapletljaje, ki bi včasih zahtevali salomonsko modrost, ne pa znanje preproste žene.

"Kakor vam znano, sem v mesecu septembru obiskala razen ene vse podružnice, ki se nahajajo v državi Ohio in to ob priliki, ko sem po naročilu zadnje gl. seje izročila spominsko knjigo podružnici št. 47. — Spoznala sem da so taki obiski organizaciji koristni, posebno ker sem se prepričala, da je Ženska Zveza v Ohio jako čislana, ter da je tam še široko polje za našo organizacijo.

"Ker je bila imenovana nova druga gl. podpredsednica, sem naročila gl. uradnici sestri Jennie Ozanich iz Eveletha, da je v mojem imenu zapisigla drugo gl. podpredsednico sestro Ano Trdan v Chisholm, Minn.

"Po sklepu zadnje konvencije in določilu gl. uradnic zbranih na zadnji seji meseca julija, se je investiralo tri tisoč dolarjev Zvezinega denarja v bonde. Pri tem se je postopalo takole: — Ker je bila gl. predsednica, tako od konvencije kakor od gl. odbora pooblaščenca, da izbere bonde, sem to storila po svojih najboljših močeh in previdnosti. Ko so bili bondi izbrani, sem popis istih poslala v pregled gl. tajnici, gl. blagajničarki in predsednici nadzornega odbora, ter jim naročila naj vsaka za sebe gre h svojemu bankirju, mu predloži popis bondov in ga vpraša, so li bondi po njegovem mnenju priporočljivi za nakup. To sem storila zato, ker se nisem zanesla na priporočilo samo enega bankirja; če pa štiri večje osebe, vsak v svojem mestu priporočajo določene bonde, potem morajo biti že dobri. — Gl. tajnica, gl. blagajničarka in predsednica nadz. odbora so se ravnale po mojem naročilu, kakor mi pričajo pisma v tem oziru, ter se same prepričale vsaka pri svojem bondnem izvedencu, da so ti bondi, katere sem izbrala, res eni najboljših kar se jih more dobiti, ter so tako glasovale, da jih lahko kupim. Popis bondov in obrestno ceno katero nosijo Vam bo gl. tajnica v svojem finančnem poročilu naznanila.

"Drugo leto bo svetovna razstava v Chicagi; zato priporočam, naj bi gl. odbor ukrenil vse potrebno, da bo na tej razstavi zastopana tudi naša organizacija. — Vse druge navste bom podala sorazmerno z dnevnim redom.

"Zadnje leto je bilo izredno plodonosno za našo organizacijo. Ker je bil mir pri podružnicah, zadovoljstvo med članstvom in sporazum med gl. odborom, smo dosegle to kar smo. Upam, da nam tudi to leto poteče v isti sestrski vzajemnosti in istem složnem delovanju, da bomo ob koncu leta zopet lahko pokazale na slične lepe uspehe.

"Zahvalim se članstvu, odbornicam in gl. uradnicam za vso naklonjenost in ko-operacijo ter se še zanaprej priporočam — Marie Prislund."

Poročilo gl. predsednice soričeto.

Glavna tajnica in urednica.

"Vse kar se našega glasila tiče bo poročal duhovni nadzornik Rev. Schiffrer, ki je obljubil, da pride na naš jutrajšnji sestanek. Njemu sem poslala vse tozadevne statistike, da jih uporabi v svojem poročilu, kolikor potrebno.

"Podrobnosti svojega dela kot tajnica, urednica in upravnica, Vam ne bom naštevala, saj so Vam vsem kolikor toliko znane, ali jih vsaj slutite. Skušala sem po najboljših močeh napraviti vse kar mi je bilo naloženo, zraven pa še marsikaj, kar mi ni bilo naloženo, pa je bilo potrebno. Mnogokrat je prišlo naenkrat toliko dela, da na manj važno korespondenco niti nisem mogla sproti odgovorjati. Tudi ne vidim, kako bi moglo biti v bodoče drugače, ker Zveza neprestano raste, postaja vedno bolj agilna, s tem pa sorazmerno raste tudi delo gl. odbornic.

"Natančne podatke o stanju naše organizacije Vam povedo številke, ki ste jih ravnokar same videle, članstvo pa jih bo videlo v Zarji v mojem finančnem poročilu.

"Največje zadoščenje v mojem trudu mi je dejstvo, da Zveza v teh težkih časih tako lepo procvita, da je cela organizacija osredotočena na resno delo za svoj vsestranski na-

predek, vsestransko rast in izpopolnjevanje. Vse gl. uradnice, s katerimi sem imela doslej kaj opravka, so mi šle prijazno na roko. Isto lahko trdim o vseh lokalnih tajnicah in drugih odbornicah, kakor tudi o ostalem članstvu. Vidite, to daja človeku veselje do nadaljnega prizadevanja, pa naj bo včasih delo še tako obilno, odgovorno in mučno. Ves čas sta mi skrbno stala na strani in me varovala pred morebitnimi zablodami dva angelja varuha — če smem tako povedati — na eni strani Rev. Schifferer, na drugi pa Mrs. Priland. Od teh dveh sem se navzela največ ognja v delu za Zvezo, navštevte teh dveh sem vedno upoštevala. Naj se jima zahvalim za vso pomoč, zahvalim pa tudi vsem ostalim glavnim in lokalnim odbornicam, zahvalim najpristrajše našim marljivim delavkam in ostalemu članstvu. Krepko skupno delovanje nam bo vsem potrebno še za naprej, saj ni treba posebej omenjati, da je Zveza — četudi raste in vsestransko napreduje — še vedno daleč od svojega cilja: združiti v enotno armado vse slovensko oziroma jugoslovansko ženstvo v Ameriki."

Poročilo gl. tajnice sprejeto.

Glavna blagajničarka.

Mrs. Motz poroča, da so njene knjige do pike ujemajo s knjigami in računi gl. tajnice. Z gl. tajnico si gresta lepo na roke. — Sprejeto.

I. glavna nadzornica.

Mrs. Erjavec poroča, da je našla pri nadzornem pregledovanju vse v redu. — Sprejeto.

Mrs. Novak poroča, da je pri nadzorovanju našla vse v popolnem redu. Pove tudi, da se je potrudila kolikor je bilo v njeni moči, da SZZ. naraste v Clevelandu. — Sprejeto.

Od ostalih glavnih odbornic ali posameznih podružnic ni bilo poročil.

Glavni odbor se zahvaljuje podružnici št. 13, San Francisco, Calif., za telegram poslan na polletno sejo julija meseca 1931.

Kampanja. — Po živahnem in obširnem pretresavanju kaj se naj stori glede kampanje za novo članstvo, se glavne odbornice zedinijo za naslednje sklepe:

Podružnica, ki bo nabrala največ novih članic, dobi zlato spominsko knjigo; druga, tretja in četrta nadaljna najaktivnejša podružnica v kampanji dobijo čarterje brezplačno; če jih že imajo dobe pa vsaka v denarju \$8.00.

Nagrade za posamezne agitatorice v tej kampanji pa bodo naslednje.

Prva nagrada — cekin za\$20.00

Druga nagrada — cekin za\$10.00

Tretja, četrta in peta nagrada — cekini po.....\$ 5.00

Tekmovalke, ki bodo dobile deset novih članic ali več, pa ne bodo prišle na vrsto za eno zgoraj imenovanih nagrad, dobe zlato broško s zvezinim znakom v sredini. (Različno od navadnih zvezinih znakov.) To so glavne odbornice odredile zaradi tega, da imajo tudi tekmovalke v majhnih nasebinih priliko do nekaj nagrad.

Kampanja se začne s 1. januarjem 1932 in konča s 30. junijem 1932. Sklenjeno, da mora biti ves denar in vse prošnje za sprejem na gl. uradu do polnoči 30. junija 1932. Kar pride kasneje, ne bo všteto v kampanjo. Vse podružnice so naprošene, naj tekmujejo. V tem so vštete tudi podružnice, ki jih sedaj še ni, pa bodo morda ustanovljene pred 30. junijem.

Sklenjeno, naj se nabava knjig za imenike članstva posameznih podružnic odloži do prihodnje polletne seje, ker bi zaloga teh knjig Zvezo precej stala, ne ve se pa, kako bi podružnice segle po njih. Do prihodnje polletne seje bo časa, da se zadeva obravnava s podružnicami vsako posebej, kar se te zadeve tiče.

Sklenjeno, da se prenese \$1.000.00 na hranilno vlogo v Kaspar State Bank. Kakor hitro dobi izvrševalni odbor obvestila o bankah v Minnesoti, bo naložil nadaljnih \$1.000.00 na eno najbolj zanesljivih minnesotskih bank.

Sporazumljeno, da ostane SZZ. še nadalje včlanjena pri National Council of Catholic Women.

Sklenjeno, da pošlje gl. odbor zahvalno pismo sodnikom kontestnih člankov; to pismo naj podpišejo vse zbrane gl. uradnice.

Mrs. Stariha naj dobi zlato broško z Zvezinim znakom kot priznanje za njene članke o higijeni ki izhajajo v Zarji.

Tako prejme zlato broško tudi Miss Josephine Pluth iz San Francisco za njeno sodelovanje v angleškem delu Zarje.

Glavne odbornice sklenile, naj dobi urednica-upravnica Zarje dvojno plačo za december 1931 zaradi izrednega dela, ki ga je imela z jubilejno številko, (\$50.00).

SESTANEK 14. JANUARJA 1932.

Ob devetih zjutraj so gl. uradnice zopet zbrane v zvezini uradni sobi, kakor prejšnji dan. Navzoči: Mrs. Marie Priland, Mrs. Josephine Račić, Mrs. Anna Motz in Mrs. Josephine Erjavec. — Mrs. Albina Novak se je oprostila od tega sestanka, ker je morala hiteti domov zaradi surti neke svoje sorodnice. Duhovni nadzornik, Rev. Anton Schifferer, ki je bil povabljen na polletno sejo gl. odbora, je tudi prisoten na današnjem sestanku dopoldne. — Zapisnik prvega dne seje prebran in potrjen.

Poročilo duhovnega nadzornika SZZ. in nadzorovatelja glasila

Čenjene glavne uradnice SZZ.:—

"Moje današnje sporočilo bo obsegalo le moje opazke tikajoče se uradnega glasila "Zarja" in končni rezultat Zvezinega kontesta. Glede verskih točk nisem dobil zadnjih šest mesecev nobenih pritožb in ravno tako ne nobenega važnega sporočila.

"Glasilo je bilo izbornou urejevano, kot ste imeli sami priložnost opazovati. Seveda to ni moja zasluga, pač pa naše urednice, ki je gledala na to, da se je nudilo članstvu tako čtivo, ki Slovenko v Ameriki zanima in ji daje ob enim potreben poduk. Upravništvu kakor tudi tiskarni gre pohvala, ker sta se potrudila da je bila Zarja v rokah članstva redno pred vsakim prvim dnevom v mesecu. Opazili ste eno samo izjemo, in to v mesecu decembru. Nabralo se je namreč toliko materiala za jubilejno številko in toliko izrednega dela, da ni bilo možno popreje izvršiti. Nemalo pa sem bil presečen, ko sem dobil v roke zadnjo Zarjo teden dni popreje kot je imela iziti; posebno še zato, ker je dobila novo obliko in tudi novo obleko. Ta preobrat pri Zarji je zahteval veliko izrednega dela in skrbi za urednico in za tiskarno. Jaz sem jima hvaležen za tako točno poslovanje in sem prepričan, da ravno tako celokupno članstvo.

"Zarja je letos obsegala 82 strani več kot lansko leto. Izhajala je redno na 20 straneh. V mesecu juniju in juliju se ji je pridalo po štiri strani in v mesecu decembru 28. Kljub temu ni imela Zveza nobenih posebnih stroškov ker so inserti v jubilejni številki več kot pokrili izvanredne stroške pri jubilejni izdaji.

"Gospodarstvo glasila, kot vidite, je bilo v spretnih rokah. Mislim, da vam ni potreba razlagati da je to zahtevalo obilo izrednega dela od urednice in upravnice glasila. Kontest ji je položil novo breme na njena ramena. Ker ni sama vprašala kljub naraslemu delu za povišanje plače, vas prosim, da ob tej priložnosti upoštevate vsa navedena dejstva in jo nagradite za njeno vestno uradovanje. Z njeno pomočjo se je vzdignila Zarja na tako stališče, da je SZZ. lahko ponosna na svoje glasilo.

"Kontest je končan. Za sodnike sem izbral Rev. Rudolfa Potočnik, župnika slovenske fare v West Allis, Wis., Rev. Dr. John-a C. Gruden, profesorja bogoslovja v semenišču sv. Pavla, St. Paul, Minn., tretji sodnik pa je bil prominenten in izobražen slovenski mož, lajik, katerega izrecna želja pa je, da se njegovo ime ne omenja. Nagrade so bile določene sledečim sestavkom:

Prvo nagrado dobi št. 33 — zaradi jednatosti, preciznosti in kratkoče, s katero je tekmovalka izrazila potrebe in naloge časa v splošnem, ter delo in namen Zveze posebej.

Drugo nagrado dobi št. 9 — zaradi zavednosti in neustrašenosti v verskem in narodnem oziru.

Tretjo nagrado dobi št. 12 — zaradi gorke ljubezni, brez katere tudi najboljši nameni in najbolj jasna načela nimajo nobenega pomena.

Poleg navedenih sestavkov so žele posebno pohvalo tudi številke 10, 11 in 14.

"Kedo so tekmovalke, ne vem. Glavna tajnica ima na rokah originale in ona vam bo naznanila njih imena. Ni bilo lahko delo določiti nagrade, ker so bili po mnenju sodnikov

"vsi sestavki dobri in vredni objave". Že ta izraz pohvale vsem tekmovalkam brez izjeme bi imel biti zadostno plačilo. Vsaj jaz bi si štel v čast, če bi pohvalili moje delo taki inteligentni možje.

"Sestavkov v angleškem jeziku je bilo šest. Prvo nagrado zasluži št. 3, drugo št. 2, tretjo št. 6. Vsi sestavki so dobri. Zakaj so bile nakazane nagrade omenjenim trem sestavkom pove kritika Dr. Grudna v angleškem delu Zarje.

"Tem potom si štejem v dolžnost zahvaliti se vsem tekmovalkam, ki so s svojim delom pokazale novo pot in nova načela SZZ. Gospodom sodnikom, ki so žrtvovali svoj čas, da so pregledali in ocenili po zaslugah obsežno delo, pa v mojem imenu in v imenu glavnega odbora SZZ.: Bog povrnil!

"Predno zaključim svoje poročilo, se mi zdi potrebno omeniti kaj sem se jaz naučil od te tekme. Glasilo Zarja potrebuje rednih dopisovalk; posebno med mladimi v angleškem oddelku. Sestavki dokazujejo, da imamo med članstvom dosti nadarjenih oseb, ki so sposobne napolniti glasilo vsak mesec od prve do zadnje strani. Z nagradami boste pridobile sodelovalke za vaše glasilo. Svetujem vam, da pri polletni seji določite in plačate male nagrade rednim dopisovalkam, pa bo rešeno vprašanje, kako napolniti Zarjo in kako vzbuditi večje zanimanje za SZZ. med mlajšim in starejšim slovenski ženstvom v Ameriki. Pri vseh glasilih slovenskih jednot lahko opazite isto napako kot pri nas, da članstvo zahteva od urednika glasila, naj bi bil kos vsem dnevnim vprašanjem in naj bi napolnil vse kolone glasila sam. Posedica je, da s časom postanejo glasila enolična in suhoparna, in jih ljudje sploh ne čitajo. Škodo pri tem trpi jezik, ker se ljudje ne zanimajo za branje. Če bi se malo manj povdralo pri naših društvih o podporah in posmrtninah in malo več o pomenu lista za narod in za organizacijo, bi se tem potom občutno podaljšalo življenje našega jezika v Ameriki. Nihče ne bo delal zastoj in skrajni čas je, da pride naš narod do prepričanja, da je oni, ki se trudi s perezom, tudi delavec in kot tak vreden plačila. — A. Schiffrer."

Poročilo Rev. Schiffrerja sprejeto. Odbornice se mu pri tej priliki zahvalijo za njegovo odlično delo v prid SZZ. v letu 1931, kakor tudi za trud in požrtvovalnost glede kontestnih člankov.

Za njegove risbe v Zarji ga nagradijo s svoto \$10.00.

Rev. Schiffrer izjavi, da bo nagrado, ki so jo gl. odbornice njemu določile, razdelil med pisalke kontestnih člankov, to je med one, ki nagrade niso dobile, vendar so se njihovi članki posebno odlikovali; to so: št. 10, 11 in 14, a ter ostali trije angleški članki.

Sedaj Mrs. Račić na zahtevo vseh navzočih pride na dan s šopom numeriranih pisem, iz katerih je bilo razvidno,

KDO JE NAPISAL KONTESTNE ČLANKE

Imena sledijo po vrsti, kakor smo članke prejeli in kakor so bili numerirani za sodnike in priobčeni v Zarji. Številka v oklepajih pomeni številko podružnice SZZ., kamor dopisovalka spada.

Slovenski članki.

1. Anna Potocnik (9), Detroit, Michigan.
2. Mary Urbas (10), Cleveland, Ohio.
3. Mary Darovec (14), Cleveland, Ohio.
4. Helen Tomazic (47), Garfield Hgts., Ohio.
5. Mary F. Bahorich (26), Pittsburgh, Pa.
6. Josephine Erjavec (20), Joliet, Ill.
7. Frances Ponikvar (25), Cleveland, Ohio.
8. Neimenovana (14), Cleveland, Ohio.
9. Theresa Skur (14), Cleveland, Ohio.
10. Marion Penko (41), Cleveland, Ohio.
11. Mary Jaksetich (14), Cleveland, Ohio.
12. Margaret Poznich (41), Cleveland, Ohio.

Bila sem od tajnice neke podružnice opozorjena, da nekatere članice ne morejo razumeti, zakaj Zveza izplača samo deset dolarjev za nekaterimi umrlimi članicami, čeprav so bile članice Zveze nad dve leti.

Ker vidim, da se vse ne potrjujejo, da bi redno zasledovale uradna poročila v Zarji, pojasnujem, da je naša organizacija do zadnje konvencije imela vpeljan takozvani družabni oddelek, v katerega se je sprejemalo vse članice nad 55 let

13. Louise Stariha (12), Milwaukee, Wis.
14. Dorothea Dermes (8), Steelton, Pa.
15. Gabriella Masel (19), Eveleth, Minn.
16. Frances Zagar (6), Barberton, Ohio.
17. Barbara Kramer (13) San Francisco, Calif.
18. Mary Skalar (23), Ely, Minn.
19. Jennie Ozanich (23), Eveleth, Minn.
20. Mary Konecnik (5), Morgantown, Ind.
21. Mary Glavan (10), Cleveland, Ohio.
22. Anna Koren (5), Indianapolis, Ind.
23. Katherine Judnic (20), Joliet, Ill.
24. Mary Hggler (3), Pueblo, Colo.
25. Apolonia Kie (15), Cleveland, Ohio.
26. Mary Majerle (9), Detroit, Mich.
27. Jennie Intihar (32), Euclid, Ohio.
28. Mary Chesarek (28), Calumet, Mich.
29. Mary Sedey (14), Cleveland, Ohio.
30. Angela Indihar (19), Eveleth, Minn.
31. Jennie Velikanje (18), Cleveland, Ohio.
32. Helen Yurchich (31), Gilbert, Minn.
33. Mary Stusek (49), Noble, Ohio.

Angleški članki.

1. Anna Pluth (20), Joliet, Ill.
2. Margie Prislant (1), Sheboygan, Wis.
3. Mary Startz (23), Ely, Minn.
4. Nettie Stusek (49), Noble, Ohio.
5. Ann Muhich (12), Milwaukee, Wis.
6. Ann Kenig (2), Chicago, Ill.

Mrs. Josephine Erjavec je bila od navzočih naprošena, naj vzame v svojo oskrbo Kuhinjski kotiček v Zarji, kar je sprejela. Članstvo naj ve, da se naj odslej glede vsega kar je v zvezi s Kuhinjskim kotičkom v Zarji, obrača naravnost na Mrs. Josephine Erjavec (1013 N. Chicago St., Joliet, Ill.)

Rev. Schiffrer se opraviči od nadaljne seje.

Gl. odbornice grejo na Kaspar banko, kjer preneseo \$1000.00 iz čekovnega računa na hranilno vlogo. Nato se povrnejo v Zvezino uradno sobo.

Glavna tajnica pooblaščenca, naj vodi vse potrebno delo, da bo SZZ. primerno zastopana na svetovni razstavi v Chicagi leta 1933.

Mrs. Račić omeni, da bo treba v Zarji najti prostor in način, da se vsak mesec posebej spomnimo naših umrlih članic. Odbornice določijo, naj urednica kadar katera članica umre, v posebni koloni priobči kratek popis življenja umrle; potrebne podatke pa ji naj poskrbi tajnica dotične podružnice.

Mrs. Prislant sugestira, naj vse tiste članice, ki žele imeti svoje letnike Zarje vezane v knjigo, to sporoče Mrs. Račić; stroški za vezavo ene same knjige so razmeroma veliki, pač pa so zelo znižani, če naročilo za vezavo vključuje veliko knjig.

Odobreno, naj se podružnici št. 26, Pittsburgh, Pa. izreče posebno častno priznanje, ker je brez vsakega prerokanja poslala znatno vsoto za izredno doklado v letu 1930 in s tem do pičice poravnala vse za leto 1930, ko je sedanja gl. tajnica po naročilu zadnje polletne seje poslala prizadetim podružnicam tozadevne opomine.

Glavne odbornice sklenejo, naj odslej gl. tajnica imena suspendiranih članic vsake podružnice objavlja v Zarji.

Računi za vožne stroške gl. uradnic in Rev. Schiffrerja, ki so se seje udeležili, kakor tudi njihove dnevničke, pregledane, potrjene in nakazani čeki zanje.

Zapisnik današnjega sestanka prebran in sprejet.

Ob petih popoldne je predsednica Mrs. Prislant zaključila sejo.

Josephine Račić, zapisničarica.
Marie Prislant, predsednica.

URADNO NAZNAILO.

stare. Ob smrti se je za tako članico izplačalo deset dolarjev za venci ali sv. maše. Zadnja konvencija je ta razred ukinila. Tiste članice pa, ki so med prvo in zadnjo konvencijo v organizacijo pristopile in so bile članice tega oddelka, so seveda upravičene do vsega, kar jim je bilo obljubljeno ob vstopu v organizacijo. Zato prejmejo tistih deset dolarjev sorodniki, kadar umre katera izmed družabnih članic. — Marie Prislant, gl. predsednica.

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC DECEMBER 1931.

Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Doklada	Razno	Zarja	Skupaj	Št. članic
1.	Sheboygan, Wis.	\$ 18.00	\$.75	\$ —	\$ —	\$ 12.00	\$ 30.75	119
2.	Chicago, Ill.	8.85	—	1.00	—	5.90	15.75	59
3.	Pueblo, Colo.	18.75	—	9.00	—	12.50	40.25	125
4.	Oregon City, Ore.	4.35	—	—	—	2.90	7.25	29
5.	Indianapolis, Ind.	6.15	—	—	—	4.10	10.25	41
6.	Barberton, Ohio	11.10	—	—	—	7.40	18.50	74
7.	Forest City, Pa.	8.70	—	—	—	5.80	14.50	58
8.	Steelton, Pa.	7.80	—	—	—	5.20	13.00	53
7.	Detroit, Mich.	7.95	—	3.00	—	5.30	16.25	53
10.	Cleveland, Ohio	64.80	—	—	8.75	43.20	116.75	427
11.	Eveleth, Minn.	11.85	—	—	3.00	7.90	22.75	72
12.	Milwaukee, Wis.	22.95	1.50	—	—	15.30	39.75	153
13.	San Francisco, Cal.	11.10	1.50	—	—	7.40	20.00	74
14.	Nottingham, Ohio	35.70	.75	2.25	12.00	23.80	74.50	238
15.	Newburg, Ohio	22.50	—	25.00	—	15.00	62.50	93
16.	So. Chicago, Ill.	8.85	—	4.00	—	5.90	18.75	57
17.	West Allis, Wis.	5.85	—	—	—	3.90	9.75	39
18.	Cleveland, Ohio	6.90	—	—	—	4.60	11.50	46
19.	Eveleth, Minn.	37.05	—	—	6.50	24.70	68.25	247
20.	Joliet, Ill.	34.05	1.50	5.00	—	22.70	63.25	227
21.	Cleveland, Ohio	8.25	—	—	.05	5.50	13.80	55
22.	Bradley, Ill.	3.00	—	—	—	2.00	5.00	20
23.	Ely, Minn.	14.10	3.75	—	—	9.40	27.25	94
24.	La Salle, Ill.	6.75	1.50	—	—	4.50	12.75	45
25.	Cleveland, Ohio	75.75	1.50	11.00	18.00	50.50	156.75	505
26.	Pittsburgh, Pa.	17.40	—	1.25	—	11.60	30.25	116
27.	North Braddock, Pa.	7.35	—	—	—	4.90	12.25	49
28.	Calumet, Mich.	11.40	.75	—	—	7.60	19.75	76
29.	Broundale, Pa.	2.85	—	—	—	1.90	4.75	19
30.	Aurora, Ill.	2.55	—	—	—	1.70	4.25	17
31.	Gilbert, Minn.	10.05	—	—	—	6.70	16.75	67
32.	Euclid, Ohio	12.30	—	—	—	8.20	20.50	71
33.	New Duluth, Minn.	3.60	—	—	—	2.40	6.00	24
34.	Soudan, Minn.	3.45	—	1.75	—	2.30	7.50	23
35.	Aurora, Minn.	1.95	—	—	—	1.30	3.25	13
36.	McKinley, Minn.	6.75	.75	—	—	4.50	12.00	45
37.	Greaney, Minn.	2.85	—	—	—	1.90	4.75	19
38.	Chisholm, Minn.	16.35	—	—	—	10.90	27.25	109
39.	Biwabik, Minn.	3.30	—	—	—	2.20	5.50	22
40.	Lorain, Ohio	3.30	.75	—	—	2.20	6.25	22
41.	Cleveland, Ohio	24.45	.75	—	.25	16.30	41.75	163
42.	Maple Heights, Ohio	2.70	—	.75	—	1.80	5.25	18
43.	Milwaukee, Wis.	8.70	—	—	—	5.80	14.50	57
44.	Valley, Wash.	—	—	—	—	—	—	6
45.	Portland, Ore.	3.15	—	—	—	2.10	5.25	21
46.	St. Louis, Mo.	3.60	.75	—	—	2.40	6.75	24
47.	Garfield Heights, O.	13.95	—	1.50	—	9.30	24.75	93
48.	Buhl, Minn.	2.25	—	—	—	1.50	3.75	15
49.	Noble, Ohio	1.95	—	—	—	1.30	3.25	13
50.	Cleveland, Ohio	7.35	3.00	—	—	4.90	15.25	49
51.	Kenmore, Ohio	1.80	—	—	1.00	1.20	4.00	12

SKUPAJ..... \$636.45 \$19.50 \$65.50 \$49.55 \$424.30 \$1195.30 4166

Za oglase prišlo v dec. 37.35
Dohodki za posamezne izvode Zarje 3.00
Obresti na bankah od 1. jul. 1931 do 31. dec. 1931.... 295.72

SKUPAJ \$1,531.37

Stroški:

Edinost Pblg. Co., decemberska Zarja	\$ 507.47
Edinost Pblg. Co. 1000 kuvert z znamkami za gl. tajnico	26.62
Edinost Pblg. Co. odtis in spremembe adresarja za dec. Zarjo	10.89
Klišeji	115.08
Dozorele obresti in tržna cena pri treh kupljenih bondih po \$1000.00, ob času nabave	158.23
Znamke za gl. urad	6.40
Uradni prostori za dec.	10.00
Deposit za poštino Zarje na P. O.	15.00
Pošiljanje dec. Zarje	17.00
Oglas Slov. Zenske Zveze v Amerikanskem Slovencu za pol leta od julija do decembra 1931	30.00
Plača gl. blagajničarke (od 1. jul. 1931 do 31. dec. 1931)	25.00
Plače za december: duh. nadz. \$10.00, gl. pred. \$25.00, gl. tajnica-uredn. \$100.00	135.00

SKUPAJ \$1,056.69

Balanca 30. nov. 1931 \$22,609.02
Dohodki v decembru 1,531.37

Skupni dohodki 31. dec. 1931 \$24,140.39
Stroški 31. dec. 1931 1,056.69

PREOSTANEK V BLAGAJNI 31. DEC. 1931..... \$23,083.70

PREGLED DOHODKOV IN STROŠKOV ŠZZ. ZA POL
LETA OD 1. JULIJA DO 31. DECEMBRA 1931.

Dohodki:

Mesečnina	\$ 3,728.40
Pristopnina	205.50
Doklada	776.65
Razno (pisemski papir, kuverte z znamkami za podr., izkaznice nareje za prejšnja leta, knjige in knjižice, čarterji, znaki etc.)	72.09
Oglasi (v kolikor plačani do 31. dec.)	145.85
Zarja (naročnina članic in ne-članic)	2,489.60
Obresti (od hranilnih vlog in bondov)	339.47
Skupaj.....	\$ 7,757.56

Stroški:

Za umrlimi članicami izplačano	\$ 880.00
Uradne plače (in dnevnice)	959.66
Zarja (tiskarna, klišeji, poštnina, pošiljanje)	2,029.11
Vsi ostali stroški (tiskovine, pisarniški in upr. stroški gl. uradn., dodatni inventar, najemnina za ur. sobo, Amerikanski Slovenec in drugi oglas, obvezni klišeji, nagrade etc.).....	829.80
Skupaj.....	\$ 4,698.57

Polletni dohodki	\$ 7,757.56
Polletni stroški	4,698.57
Preostanek v pol leta.....	\$ 3,058.99
Preostanek ob sklepu prejšnjega pol leta.....	\$20,024.71
OSTANE V BLAGAJNI 31. DEC. 1931.....	\$23,083.70

KJE JE ZVEZIN DENAR

Naloženo na hranilnih vlogah:

The North American Trust Co., Cleveland, Ohio, No. 11907, 3½%	\$ 5,416.48
The San Francisco Bank, San Fran., Calif. No. 704382, 4½%	3,189.16
Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis. No. 26268, 3%	2,168.04
The International Savings & Loan Co., Cleveland, Ohio No. 1280, 4½%	1,118.37
The Joliet National Bank, Joliet, Ill. (1-1-32) No. 39416, 3%	1,058.70
First Wis. Nat'l Bank, Milwaukee, Wis. No. 29218, 3%	1,045.67
Continental Ill. Bank & Trust Co., Chicago, Ill. No. 17641, 3%	4,428.50
SKUPAJ.....	\$18,244.92

Investirano v bonde:

The City of New York 4¼% Bond, due April 15, 1972 (Plačuje obresti vsakega 15. apr. in 15. okt.) No. 19493 D4,	\$ 1,000.00
Philadelphia, Pennsylvania 4¼% Bond, due Octo- ber 16, 1976. (Opt. 1946, on a 3.80% basis) (Plačuje obresti 1. jan. in 1. jul.) No. 5018.....	1,000.00
County of Genesee, Michigan 4½% Road Assess- ment Dist. No. 93, Highway Improvement Bond — bought on 4.25% basis — (Plačuje obresti 1. maja in 1. nov.) No. 158.....	1,000.00
SKUPAJ.....	\$ 3,000.00

Naloženo na čekovnem računu:

Kaspar State Bank, Chicago, Ill., balanca ko so vsi do 31. dec. 1931 napisani čeki odšteti	\$ 1,838.78
VSE SKUPAJ.....	\$23,083.70

Da ta popis odgovarja resnici, jamčijo gl. uradnice ŠZZ., zbrane na polletni seji v Chicago, Ill., 13. jan. 1932.

Marie Priland,
predsednica

Josephine Račič,
tajnica

Anna Motz,
blagajničarka

Josephine Erjavec, I. nadzornica, Albina Novak, nadzornica.

NA NOVO PRISTOPLE ČLANICE V DECEMBRU 1931.

Podr.:	Ime nove članice:	Ime agitatorice:	Podr.:	Ime nove članice:	Ime agitatorice:
1	Anna Starich	Mary Majcen	25	Anna Kromar	Katarina Perme
12	Rose Fon	Mrs. A. Preložnik		Sterle Frances	Mary Hocevar
	Frances Zagar	Mrs. Benez	28	Mable Strucel	Mary Ploutz
13	Katharina Govednik	Mary Stariha	36	Mary Mohar	Annie Purkat
	Mary Plutt	" "	40	Anna Urbas	Frances Bresak
20	Ursula Ambrose	Anna Jerisha	41	Angela Bajzel	Mary Zibert
	Jennie Konopek	" "	46	Katherine Petrovich	Mrs. M. Staker
23	Mary Sever	Ursula Golob	50	Rose Kostelic	Sophia Posch
	Barbara Sever	" "		Marie Kosuta	" "
	Mary Rom	Rose Chepelnik		Rose Mertic	" "
	Helen Skube	" "		Frances Rozanc	" "
	Agnes Vertnick	Frances Varoga		Ursula Loushin	Josephine Seelye
24	Johanna Gnidovic	Angela Strukel			
	Frances Gregoric	Mary Strukelj			

VSEGA SKUPAJ 26 NOVIH ČLANIC V DEC. 1931.

Podr. št. 1, Sheboygan, Wis. — Naša podružnica je imela jako dobro obiskano glavno sejo, čeprav je vreme nagajalo. Ukenile smo marsikaj koristnega za prihodnje leto. Na Materin Dan bomo vprizorile predstavo s obširnimi programom. Naše seje bomo reformirale, da bodo še bolj zanimive kot so bile sedaj. — Vse zabave, predstave in mogoče programe na sejah bo urejeval in imel v oskrbi poseben odbor, v katerega je bilo voljenih šest članic. — Za prihodnje leto je bil izvoljen sledeči odbor podružnice: Predsednica Tereza Zagožen, podpredsednica Uršula Mervar; tajnica Mary Eržen, pomožna tajnica Ana Modic; blagajničarka Mary Ribich. Nadzornice: Ivanka Mohar, Marie Prislant in Ana Zaverl. — Naši prejšnji aktivni predsednici, ki je bila tri leta v uradu, je članstvo naklonilo cekin za \$10 kot nagrado za njeno neumorno delo.

Predno se je seja zaključila nas je v lepih verzih pozdravila in nam voščila Novo leto mlada deklica Ana Zor, hčerka naše članice. Deklamirala je takole:

Veste, kdo sem jaz otroček? Bog pošilja me med svet;

Srečo nosim, rože trosim v mesta sela, vsepovsod.

Glejte, očke so mi jasne, čelo ravno brez skrbi

In nožice, dve, tri, štiri, plešejo mi v nove dni;

Nove dni brez ur bridkosti, brez gorja in brez solza,

Polne zdravja in veselja, blagoslova božjega.

Bog vas živi, Bog vas sprimi, mnogo sreče naj vam dal!

Sto peharjev dobre volje, zadovoljnosti srca.

Jaz sem otroček — Novo leto, ki ga sedaj pričenjamo.

Naj srečno bilo bi za vas, in za Žensko Zvezo vso!

Mala Ančka je s svojimi besedami privabila marsikatero solzo ginjenja. — Po seji se je vršil party, pri katerem so se izmenjala darila, ki so prinesle veliko zabave članicam. — Na drugo sejo pa le zopet vse pridite, da vidimo, kaj bo odbor pripravil zanimivega za vašo razvedrilo. — Pozdrave. — Članica.

Št. 2, Chicago, Ill. — Na razmeroma dobro obiskani januarski seji je bil izvoljen odbor za leto 1932. Predsednica Mrs. Matilda Duller, podpredsednica Mrs. Marie Koba, tajnica Miss Ann Kenig (2054 W. Coulter St.), zapisničarka Mrs. Lena Pičman, blagajničarka Mrs. Mary Tomažin; nadzornice: Mrs. Jennie Stayer, Mrs. Josephine Račić, Mrs. Antonette Glavach. — Vse navzoče članstvo je prosilo bivšo tajnico Mrs. Frances Vreček, naj še nadalje prevzame tajništvo, pa nam ni ugodila. Žal nam je tudi bilo, da Mrs. Mary Kremesec zaradi bolehnosti ni želela več nadalje ostati blagajničarka. Poslovanje obeh je bilo vzorno, knjige čiste kakor kristal. Čast jima! — Na sejo je bil po-

vabljen tudi duhovni vodja podružnice, župnik Rev. Aleksander Urankar, ki je v svojem lepem nagovoru povdaril, da izgleda, kakor da je za čikaško podružnico nastopila nova doba, doba vsestranskega napredka. Že pogled na imena zgorajšnjih odbornic nam pove, da so te njegove besede vrlo dobro utemeljene. Sicer se je pa vse zbrano članstvo samo od sebe zavzelo in takoj storilo potrebne korake, da okrepiti svojo blagajno in kar je še treba. — Človeka mora v resnici navdajati veselje, ko vidi, da je kar nenadoma iskra novega življenja presunila celo podružnico. — Napovedujem, da bomo odslej v vsaki številki Zarje čitali o naši podružnici. — **Josephine Račić.**

Drage sestre pri podružnici št. 2: — Na zadnji seji ste me izvolile za predsednico. To službo bom z veseljem opravljala, če se bomo kaj bolj izkazale kakor prejšnje leto. Ej, seveda se bomo. Drugače tudi ne bo šlo, če nočete, da bo vojska. Bom huda.

Ne vidim vzroka, zakaj bi ne mogla vsaka žena in dekle v naši naselbini spadati k SŽZ. in razviti tu idealno delovanje, ki bi nas postavilo v ospredje vseh drugih podružnic. Tudi ne vem, kaj more biti za slovensko katoliško ženo v Ameriki še koristnega, pomembnega in izpeljivega, da že ni zapopadeno v namenu, ciljih, pravilih in priložnostih, ki jih daje naša organizacija, katera ima za seboj že petletno strogo preiskušnjo in — precej trdno blagajno. Katera hoče zabave, izobrazbe in dela v mejah katoliških principov, dobi za vse to priložnosti kolikor hoče pri naših podružnicah.

Čas je predrag in beži preveč hitro naprej, da bi se dale begati od katerekoli strani, na resnični napredek svoje podružnice, na napredek SŽZ., ki je dete naše lastne naselbine, po pozabile. Vzemite si te besede k srcu, drage sestre. Kampanja za novo članstvo se je začela. Ali mislite, da bi bilo sramotno za Chicago, ko bi za spremembo me enkrat dobile zlato spominsko knjigo! To naj zastuje. — Se priporočam vsem sestram v naklonjenost in vneto sočlovanje v leto 1932. — **Matilda Duller**, predsednica podr. št. 2.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Lepo se zahvalim naši podpredsednici Uršuh Zevnik, ki nam je podarila lep kek s petimi svečkami, ko smo obhajale petletnico podružnice št. 5. Pri tej priliki smo priredile igro in ples. Na seji 3. jan. smo zaprilele novo članico Rose Glazar. Upamo, da se bo drevo naše podružnice letos razrastlo in poglano nove mladike. Prihodnja seja bo 7. feb., na gostno nedeljo, ob treh popoldne. Morebiti se tudi kaj zavrtimo. — Naši članici Mary Lampert je prinesel Miklavž zalo hčerkico, nakar smo jo obdarovale z malim darilom. — Prosim, članice, da ste tudi meni in novi predsednici naklonjene, kakor ste bile prejšnji tajnici in predsednici, ki sta delovali v najlepši

slogi nad pet let in sedaj dali knjige iz rok v najlepšem redu. — **Josipina Barbarič**, tajnica.

Št. 6, Barberton, Ohio. — Naša podružnica je nabrala za božične praznike za deset košaric jestvin od naših dobrih članic, ter jih razdelila med družine, kjer moške že dalj časa malo delajo ali pa nič. Hvala darovalkam! — Z novim letom sem pustila predsedništvo in se vam zahvalim za vso naklonjenost, ki ste mi jo izkazovale vsa tri leta, ko sem bila v tem uradu. Prosim, pojdite na roke tudi novi predsednici sestri Angeli Zagar. — Ravnajmo se po navodilih, ki nam jih je gl. predsednica tako lepo začrtala v članku "Novoletne misli"! Me vse gremo za vami, Mrs. Prislant, in ostalimi gl. uradnicami. Ko bi bili le časi malo boljši, tako pa se človek boji stopiti v hišo za novo članico, ko ve, da ni nikjer ne dela, ne sredstev. — **Alojzija Župec**, nadzornica.

Št. 7, Forest City, Pa. — Na letni seji 6. dec. je bil enoglasno ponovno izvoljen ves stari odbor za l. 1932. — Zadnje leto je pristopilo k naši podružnici 10 novih članic. Zakaj ne bi moglo pristopiti več žen in deklet! Tistih par centov pač skoraj vsaka lahko pogreši. Če že drugače ne moremo, se letos potrudimo vsaj toliko, da bo na vsak mesec prišla vsaj ena nova članica. — **Pauline Osolin**, tajnica.

Št. 9, Detroit, Mich. — Slabe čase poskušamo pozabiti v domači zabavi. Dne 7. jan. smo imele card- in bunco-party pri sestri Mrs. Anna Mišica; bilo je mnogo veselja za nas in v korist naši blagajni. Prihodnja podobna zabava se ima vršiti 14. jan. pri Mrs. Alice Kocjan, s pomočjo Mrs. Mary Malerich. Ker je Mr. Kocjan izvrsten muzikant na piano-harmoniko, bo že skrbel, da ne bo nihče odnesel celih podplatov domov. — Na decemberski seji, ki se je vršila lepo in mirno kakor vse ostale seje v celem letu, so bile izvoljene naslednje uradnice: Predsednica Anna Gorshe, podpreds. Mary Majerle, tajnica Theresa Caizer, blagajničarka Mary Malerich, zapisničarka Katarina Kocjan, nadzornice Anna Klobučar, Anna Bahor in Katarina Butala; duhovni vodja č. g. Pater Odilo Hajnšek, OFM. — Želimo, da bi novi odbor nič ne zaostal za prejšnjim. V načrtu za to leto imamo zbiranje novih članic, da bo naša podružnica enkrat postala nekoliko večja. Bog daj, da bi se to uresničilo! — **Theresa Caizer**, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša podružnica raste in napreduje vseh ozi-rih. Zadnje leto je pristopilo 86 novih članic, tako da je sedaj vseh skupaj 156. Seje so bile celo celo številne obiskane. Če bo šlo tako naprej, si bo naša podružnica kmalu priborila eno najodličnejših mest med podružnicami SŽZ. Sedaj nameravamo ustanoviti svoj kegljaški klub, kakor tudi redno gojiti dra-

matiko. Za materinski dan se nam obeta lepa igra. Idimo po začeti poti neustraseno naprej! — **Margaret Ritonja.**

Št. 13, San Francisco, Cal. — Po dolgi bolezni je v miru zaspala naša dobra članica Anna Golubič dne 28. dec. Pogrebni spreved se je začel z veliko sv. mašo, ki jo bral naš Rev. Father Turk. Članice smo se v velikem številu udeležile spreveda. Pokojni smo darovale v barvah napravljen velik znak SZZ. iz svežih cvetic.

Staro leto smo končale v žalosti, Novo smo pa začele v veselju. Seje 7. jan. so se udeležile po večini vse članice in še pet novih so pripeljale. Izvoljene uradnice so prisegle zvestobo pred gl. podpredsednico Baro Kramer. Sosestra M. Daichman je obljubila, da nam priredi banket kadar nas bo sto. S korajžo na delo, sestre, da nas bo že čez tri mesece toliko, ali pa še več! Lahko bi nas bilo dvesto, saj je tu še precej Slovanov, ki še niso z nami skupaj. Škoda, da še niso, ker je pri nas zmeraj tako lušno.

Po seji so imele naše sestre Bara Nemanich, M. Daichman, M. Bodnar in naša nova tajnica Ivana Matijasic za nas pripravljene vsakovrstne prigrizke. Nas pripravljene ružice, klobase, vse sorte senčeviče in tudi kofeta ni manjkalo, rujavega kakor rudečega. Mize so bile pripravljene kakor za ohcet. Ko smo se okrepčale, nas je naš izvrstni muzikant Mr. Frank Sterbenk, sin naše članice, razveselil z lepimi slovenskimi poskočnimi komadi. Ga priporočamo našim društvom za veselice. Ta večer nam bo ostal v spominu.

Zahvalim se članicam za naklonjenost ko sem bila tajnica in prosim, da podobno pomagajte tudi novi tajnici. Če članice svojim uradnicam ne gredo na roke, je ves njihov trud zamanj. V slogi je moč in napredek. — **E. Russ,** prejšnja tajnica.

* * *

Če bi bil moj zadnji dopis užalil eno ali drugo naših sester, prosim, naj mi oproste, ker nikakor nimam in nisem imela namena nobene žaliti in nobena ne zasluži, da bi jo kdo žalil. Vsled bolezni mi ni bilo mogoče priti na januarsko sejo, da bi tam osebno to povedala. — **Članica.**

* * *

Naj spregovorim par besed v pohvalo jubilejne številke Zarje. Bila je zanimiva in poučljiva od prve pa do zadnje strani. Od prve pa do zadnje črke. Kontestni članki so po mojem prepričanju tako dobro spisani, da bi jih morala vsaka članica ne enkrat, temveč petkrat prebrati. Ko bi bila jaz sodnik, bi vsaki dopisovalki prisodila in tudi izplačala nagrado. Tudi januarska številka mi zelo ugaja, posebno uvodni članek Rev. Schifferja.

Kako lepo smo se imele na januarski seji, je gotovo že katera druga sporočala. Opozarjam vas pa vse, da se bodo odslej naše seje vršile v spodnji dvorani vsak prvi četrtek zvečer, ne več podnevi kakor poprej.

Naj se zahvalim vsem članicam, ki ste se me spomnile z božičnimi karticami; bilo jih je nepričakovano število. Tudi jaz želim vsem članicam SZZ vse najboljše v Novem letu, Zvezi pa lep napredek. — **Bara Kramer,** I. gl. podpredsednica.

Št. 15, Newburg, Ohio. — Naša podružnica je dobila nov odbor. V letu 1932 je: Predsednica Apolonija Kic, podpredsednica Mary Vrček, tajnica Frances Blatnik, zapisničarica Paulina Zupančič, blagajničarka Anna Grozdanič, nadzornice Mary Slak in Ivana Barle. Odslej bomo plačevale po 5c več vsak mesec, da nekoliko pomagamo naši lastni ubožani blagajni. Na zadnji seji je bilo tudi sklenjeno, da priredimo na Materinski dan materam na čast lepo prireditev, tako lepo, da kaj podobnega Newburg še ni videl. Odtrgajte se vsak mesec za tisto uro in pridite na sejo, ki so vedno zelo zanimive in kratkočasne. Imamo zelo navdušen in delaven novi odbor, pa odbor sam ne more nikamor, če članstvo ne poprime. Prosim tudi, da se nikar ne dajte begati raznim osebami. Katera sedanjih ali bivših članic ima osebno kaj proti kateri drugi, naj to do tisto osebo samo izravna in ni treba prenesti črt na celo podružnico in ruvati proti nji. — Novemu odboru želim mnogo uspeha, posebno novi tajnici, da bi imela večjo srečo kakor jaz. — **Josephine Hočevar,** bivša tajnica.

Št. 17, West Allis, Wis. — Odbor za leto 1932: J. Schlosser predsednica, L. Bitanz podpredsednica, J. Južina tajnica, M. Sorčič blagajničarka, F. Imperl zapisničarica; F. Janezich, Miss S. Hvala in Miss F. Žagar nadzornice. Seje vsako drugo nedeljo v mesecu v privatnih prostorih naših članic. Januarska se je vršila na domu Mrs. M. Sorčič; v imenu podružnice se ji zahvalim za postrežbo in gostoljubnost. Naslednje štiri mesece bomo imele seje

februar: pri Mrs. J. Južina, 1434 So. 66th St.

marec: pri Mrs. J. Schlosser, 5801 W. National Ave.

april: pri Mrs. Žagar, 1108 So. 62nd Street.

maj: pri Mrs. Antonia Kozmut, Rd. 4, Box 323.

Pridite vse na prihodnjo sejo, 14. feb., saj veste, da so dobro obiskane seje neobhodno potrebne za naš napredek. Agitirajte za nove članice. Na zadnji seji smo sklenile, da plačamo iz podružnične blagajne 50c pristopnine za vsako novo članico. Tudi imamo sedaj pri naši podružnici šivalni klub za žene in dekleta. Katera bi se rada izpopolnila v šivanju, naj se priglasijo pri predsednici Mrs. J. Schlosser, ki bo radi volje dala vsem vsa potrebna navodila. Poleg tega bo noskrbljeno tudi za zabavo. Opozorite na vse to tudi druge žene in dekleta, ki še niso članice SZZ. Za 25c na mesec je vsaka zavarovana za 100 dolarjev nospirtine, naročena na ženski mesečnik Zarjo, obenem ima pa še pravico do ugodnosti ravnokar omenjenega kluba

Povejte to svojim sorodnicam, prijateljicam in znankam, hvaležne vam bomo. — **Jennie Južina,** tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Naznanjam, da je Angela Debevc na seji 10. jan. pustila tajništvo, na njeno mesto pa je bila izvoljena Agnes Podbevšek (308 "B" Ave.). Prosim, naj gredo vse članice na vi tajnici na roke s tem da redno plačujejo mesečnino, da ne bo imela preveč sitnosti, saj veste kako težko stališče ima tajnica v teh slabih časih, zraven mora pa še marsikatero grenko preslišati. Pustimo vse slabo na strani in lotimo se dobrega dela. Najprej prosim, da bi v večjem številu prihajale na seje. Bomo poskrbele, da bo vsako pot bolj zanimivo in smo že naprosile par članic, da bodo imeli na skrbi, da na vsaki seji nekaj naredimo. Gotovo je vsaka brala, kaj nam vsem naša gl. predsednica svetuje v januarski Zarji; mene bi jako veselilo, ko bi se nam posrečilo naše seje po njenih nasvetih preurediti. — **Antonija Nemgar,** predsednica.

Št. 20, Joliet, Ill. — Za leto 1932 je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednica Agnes Skedel, podpreds. Anna Jerisha, tajnica Anna Pluth, zapisničarica Josephine Erjavec, blagajničarka Mary Šetina; nadzornice: Mary M. Terlep, Anna Korevec in Mary Bambich; rediteljica Mary Kunistek; duhovni vodja Rev. John Plevnik.

Zahvalim se članicam, ker so se udeležile seje v velikem številu. Treba je bilo veliko točk rešiti in vse se je vršilo v lepem redu. Sestra Mary Šetina je darovala lepo pogrinjalo za omaro (dresser scarf). Med članicami smo prodajale srečke; s tem se je naša blagajna zopet za par dolarjev opomogla. Srečna članica ki je dobila to pogrinjalo je bila Anna Kolenc. Pray iz srca smo privoščile, da je ravno njo ta sreča zadela, ker je dobra članica in rada pomaga kjer in kadar treba. Hvala lepa sestri Mary Šetina za darilo.

Na letni seji je bilo sklenjeno, da priredi naša podružnica plesno veselico na Velikonočni pondeljek zvečer. Sklenjeno je bilo tudi, da če katera članica umrje, bomo vsak večer molile rožni venec ob deveti uri. Vsak večer bo tudi šest članic čulo ob krsti umrle; kako se bo to izpeljalo, bo imela tajnica na skrbi.

Če katera članica hudo zbolí in nima nobene zlahte ali prijatelja da bi ji kaj pomagal, naj se obrne na tajnico in ji bo preskrbela pomoč. Bomo pomagale kar bo v naši moči. Velikokrat se pripeti, da je katera bolna, pa še ne vemo. Potem se sliši, da je bila užaljena, ker jo nismo obiskale v bolezni. Odbornice vsako obiščejo, če le vejo, da je bolna. Ampak kjer je podružnica velika, tajnica ne more vsega vedeti, če je nihče ne obvesti. Prošene pa so članice, da se pobena ne izgovarja kadar jo tajnica pozove, saj veste, da je naša dolžnost pomagati ena drugi. Lahko veliko storimo, najsi bo z rokami ali z lepo besedo.

Poročam vam tudi, da so v preteklem letu umrle tri članice: Barbara Toma-

sich, Mary Papesch in Rose Gorsich. Spominjamo se jih v molitvi!

Kakor vidim, se nisimo veliko potrudile v preteklem letu za novo članstvo; kaj pa sedaj, ko smo Novo leto nastopile? Prošene ste vse, da se potrudite in dobite kaj novih kandidatij za prihodnjo sejo. Zatorej — Naprej! — **Anna Pluth**, tajnica.

* * *

Težko sem pričakovala jubilejne številke Zarje; ravno tako težko jo je gotovo pričakovala marsikatera druga članica naše Zveze, kajti v tej številki je gotovo vsaka izmed nas našla mnogo zanimivega.

Tudi jaz sem takoj poiskala strani s "Kontestnimi članki" in čitala odgovor naših članic, katerih eden je prekašal drugega.

Čitala sem dopise naših podružnic in prišla do dopisa izpod peresa Mrs. Mary Skalar, članice podr. 23 v Ely, Minn. Vesela sem bila tega dopisa, kajti našla sem zopet rojakinjo, ki je doma iz mojega rojstnega kraja, Šent Vid nad Ljubljano.

Rada bi Vam, Mrs. Skalar, pisala več podrobnosti iz Šent Vida, ako mi Vi pošljete Vaš naslov, ker Vas bodo gotovo zanimala novice iz domačega kraja. Zadnja novica, ki sem jo prejela iz domovine naznanja, da je tramvaj iz Ljubljane do Šent Vida dovršen, kar bo velika pomoč za Šent Vid.

O Travnovih Vam bom lažje poročala v pismu, ko prejmem Vaš naslov. — **Josephine Erjavec**.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Na letni seji 10. decembra je bil izvoljen tale odbor za l. 1932: Predsednica Agnes Gorišek, podpredsednica Frances Sumich, tajnica Mary Besal (5612 Duncan St.), blagajničarka Barbara Gašper, zapisničarka Rose Balkovec; nadzornice Katarina Rogina, Mary Matičič in Johanna Sumich, svetovalka Katarina Bubaš; seje bodo kakor doslej. — Zahvaljujem se sosestri Mrs. Mary Jevnikar, ki nas je po seji presenetila z domačimi krofi in kapljico; obhajala je ravno 25 letnico poroke. Da bi le enako storila tudi kadar pride do 50letnice. — Zahvalim se vsem, ki so sodelovali pri naši igri in veselici 27. nov. — Jako dobro smo se imele pri sosestri Kristini Mihelčič 30. nov., ko so ji članice SZZ. priredile domačo party. — Dne 28. dec. je naša podružnica priredila Santa Claus party za članice in njih družine. Najprej so bile obdarovane vdove; devet jih je dobilo nakaznice po \$5. Nato so prišli na vrsto otroci; vsak je dobil kaj malega, kakor sladkorja, pomarančo, jabolko, papirnato kapo itd. Sledila je prosta zabava.

Naznanjam tudi žalostno vest, da je 1. jan. izdihnila svojo blago dušo članica Helena Benet. Ko je peljala svojega sina v bolnišnico, jo je na poti zadela kap. Podružnica je naročila za njo tri sv. maše. Članice so napravile na njenem domu, potem pa zopet pri cerkvi in na pokopališču špalir in ji s tem izkazale zadnjo čast. Vse so imele bele nageljne oprizete na prsih. Pokojna Helena Benet je bila naša članica blizu tri leta. Bila

je vdova; zapuščala pet odrastlih otrok. Bila je dobra in priljubljena žena, kar je pričala tudi velikanska udeležba pri njenem pogrebu. Naj v miru počiva! — **Mary Besal**, tajnica.

* * *

Članicam naše podružnice se iskreno zahvaljujem za surprise party, ki so mi jo priredile 30. nov. Nikdar v svojem življenju še nisem bila tako vesela kakor tisti večer. Napricakovano je prišla k vam ogromna skupina članic, ki so vse potrebno za party seboj prinesle, in koliko je bilo tega! Niti na godca niso pozabile. Se še enkrat prisrčno zahvaljujem vsem, posebno predsednici Mrs. A. Gorišek za nagovor in Mrs. A. Koghi in Mrs. G. Bubaš za njih trud. — **Mrs. Kristina Mihelčič**.

Št. 27, North Braddock, Pa. — Za leto 1932 so ostale iste uradnice kakor lansko leto. Pač pa opozarjam vse članice, da se za naprej seje ne bodo več vršile med tednom, temveč vsako drugo nedeljo v mesecu. S tem bo vsem omogočeno redno hoditi na seje, in prosim, da to tudi storite. — **Ursula Pierce**, tajnica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Na našem glavnem zborovanju je bil izvoljen še za naprej stari odbor. — Pred kratkem je naša podružnica za svoje članice in prijateljce priredila domačo zabavo; večerjo, nato pa kratek program s petjem in govorom. — Članice pridno hodijo na seje, težko pa nam bo dobiti novih, ker so pri nas tako slabe delavske razmere. Rudniška družba Calumet & Hecla Co. je odslovila vse samske rudarje, oženjeni pa bodo delali po tri dni v tednu. Naravno je, da bodo večje družine prav težko izhajale. — **Mary Puhek**.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Na zadnji seji je bila velika udeležba. Sklenile smo, da podružnica založi asesmet za članice samo za en mesec. Tudi smo izvolile poseben odbor treh članic, ki bodo šle gledat kadar bo katera naših zbolela, ter bodo preskrbele pomoč kjer bo treba. Nadalje je bilo sklenjeno, da plača podružnica za vsako umrlo članico dve sv. maši in venec. Po seji smo se lepo zabavale. Mrs. Indihar nas je pogostila s sladoledom, druge s kavimim kekom in drugimi dobrotami. Pri tem pa sta nam po celem železnem okrožju znana malčka Josephine Rozinka in Frankie Fror igrala in pela prelepe komade. Kdo bi si mislil, da moreta imeta komaj osem let stara fant in punca toliko korajže in toliko izobrazbe, da s svojim nastopom — petje in harmonika — prekašata celo odrastle. Pozna se, da so matere teh dveh junakov članice SZZ. in sicer iz Eveletha. — Na Novega leta večer je imela naša podružnica veselico, ki je prinesla precej dobička; sedaj, 30. januarja priredimo zopet ples v korist naše blagajne. Naše članice so se zelo prebudile; če se bodo tako trudile stalno, bomo imele ob koncu leta prav močno blagajno in bomo iz nje lahko tem več pomagale, kjer bo pomoč potrebna. — Sedaj se je začela kampa-

nja za novimi članicami. Škoda, da sama ne morem nikamor zaradi bolne noge; prosim vas pa, drage sosesre, pojdite vse na delo za novimi. Pri nas je še veliko polje; naša podružnica bi lahko štela dvakrat toliko članic kakor jih šteje sedaj. Nikar spati. Zavihajte rokave. Če nas bo še več, se bomo lahko lotile vsakega dela v korist nam vsem kakor tudi Zvezi. — **Angela Preglet**, predsednica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Znano vam je, da v naši blagajni vlada že precej huda suša. Na zadnji seji smo sklenile, da zaradi tega vsaka članica naše podružnice plača v februarju 25c v našo blagajno, da se ta popolnoma ne posuši. Ako katero zanima, bo po prihodnji seji lahko videla, kako se v Zürich nad Škofjo Loko čipke delajo. Ako bo katera sestra, ki je tudi doma iz te fare, brala te vrstice, prosim, da se kaj oglasi v Zarji. — **Mary Shubitz**.

Št. 34, Soudan, Minn. — Na glavni seji 6. dec. je bil izvoljen naslednji odbor za l. 1932: Predsednica Helena Mesojedec, podpredsednica Barbara Planton, tajnica Mary Pahula, pomožna tajnica Mary Oblak, blagajničarka Angela Pavlich; nadzornice Mary Klun, Mary Špolar in Mary Pruss, st. — Seja vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne pri sestri Frances Loushin. — Po dec. seji smo imele party; celo mladih piščancev nam ni manjkalo, če so tudi slabi časi. Tudi smo igrale karte; prvo nagrado je dobila Mary Gornick, drugo pa Helena Mesojedec. Po številu članstva bomo pri nas težko napredovale, ker je nasebina majhna. — **Mary Pahula**, tajnica.

Št. 36, McKinley, Minn. — Naša seja 7. jan. je bila zelo dobro obiskana, za kar moram naše članice pohvaliti. Če boste vedno prihajale v velikem številu na seje, bomo lahko mnogo koristnega napravile za svojo podružnico in celo SZZ. — Zarja mi zelo ugaja, ker objavlja lepe članke in dopise, kakor tudi povest Trije rodovi. Če katera naših članic kdaj ne bi prejela kakšne številke, naj mi takoj javi, da to naznanijo gl. tajnici. — Naše seje se vrše vsak prvi četrtek v mesecu ob pol osmih zvečer v Village Hall. — **Agnes Siškar**, tajnica.

Št. 37, Greaney, Minn. — Na seji 10. jan. je bil ponovno izvoljen stari odbor: Predsednica Mary Starich, tajnica Katarina Kochevar, blagajničarka Katarina Malerich. Naša podružnica je majhna in na seji nas je bilo osem. Seje so vsako drugo nedeljo v mesecu v basementu pod cerkvijo. — Sporočam, da smo šle obiskat bolno članico Mary Flake v bolnišnico v Puposky. Dale smo ji tudi majhno darilce. Kako nas je bila vesela! Deklica ima mnogo znank in prijateljic, pa sirota leži že osem mesecev v bolnišnici, zdravje pa se ji do sedaj še ni zboljšalo. Bog daj, da bi se kmalu! — **Mary Starich**, predsednica.

Št. 41, Collinwood, Ohio. — Za leto 1932 je izvoljen naslednji odbor: Mary Lušin, predsednica, — Anna Somrak, podpredsednica, — Margaret Poznich, tajnica, — Mary Radel, blagajničarka, — Marion Penko, zapisničarka; nadzorni odbor: Josephine Mežnaršič, Frances Somrak, Mary Dremel. — Dne 24. januarja priredimo veselico. — Na zadnji seji smo sklenile, da pristopi naša podružnica korporativno k velikonočnemu sv. obhajilu 6. marca pri osmi sv. maši. To naznanjam že danes, da ne bo nobenih izgovorov, da katera ni vedela, za kateri dan je bilo določeno skupno sv. obhajilo. — Tudi opozarjam članice, naj redno plačujejo assessment; tajnica ne more iz svojega žepa zalagati; katera bi res ne mogla plačati, naj pride na sejo in pove, da bomo za njo založile. — Zdaj se je začela nova kampanja. Žene in dekleta naše podružnice: vsaka naj dobi samo dve novi članici, pa bomo gotovo me dobile prvo nagrado.

Končno naj tudi povem, kako so me članice presenetile na januarski seji. K meni stopi naša nova tajnica, mi poda en zaboj in pravi: "To je pa darilo od članic, ker smo imele eno leto v tvoji hiši seje." Kar vroče mi je postalo. V zaboju je bila lepa električna svetilka. Ni sem pričakovala kaj takega v teh slabih časih. Darovalkam in nabiralci se prav lepo zahvaljujem. — **Mary Lušin**, predsednica.

Št. 43, Milwaukee (Bay View), Wis. — Naša podružnica priredi v soboto 6. feb. zvečer domačo zabavo v prostorih Martina Rebernišek, 352 E. Stewart St. in So. Hilbert St., to je dva bloka severno od E. Bay St. — Vabim vsa podporna in kulturna društva v Milwaukee in okolici, da pridete na to našo zabavo. Vstopnina za moške \$1, za ženske pa 50c. Za dobro postrežbo bo vsestransko poskrbljeno. Bay-Vewčani, pokažite ta večer, koliko vas je! Pridite in pripeljite seboj svoje boljše polovice! — Članice prosim, da se gotovo udeležite prihodnje seje v pondeljek 1. feb. zvečer; to pot se bo seja začela že ob sedmi uri. Treba bo marsikaj urediti glede omenjene domače zabave. — **A. V.**, tajnica.

Št. 47, Garfield Hgts., Ohio. — Dan za dnevom sem težko čakala, kdaj bo pismo naša tajnica prinesel jubilejno številko Zarje. Ravno likam perilo, ko zaželjena Zarja prispe. Takoj pustim vse drugo in jo vzamem v roke. Zagledam sliko naše podružnice. Da je naša slika prišla noter in nas vidijo ne samo po Združenih državah, temveč tudi v domovini, je kri-va naša tajnica Mrs. Tomazič. Ona je začela podružnico organizirati s pomočjo Mrs. Dolinar. Njej moramo trud pripoznati in ji biti hvaležne. Čast gre seveda tudi sosestram, ki so se odzvale. Žene v naši okolici so vse dobre, zato so rade pristopile k SZZ. Na sliki mi je vse ugajalo, samo število naših članic bi bilo lahko še enkrat toliko. Upam, da se bo dalo v bodočnosti to popraviti. — **Louise Zidanič**, predsednica.

* * *

Zabavni večer, ki ga je priredila naša podružnica na Silvestrovo, je bil v resnici večer poln razvedrila za vse, ki so prišli in se niso dali prestrašiti dežju, ki je ravno takrat lil kakor iz škafa. Ducat najbolj močnih žensk je bilo odbranih za tekmo, katera bo prva spila svojo steklenico pokalice (pop), in sicer — skozi otroški cucek (nipple); podpredsednica Mrs. Bates jim je dajala pa nagrade. Naj omenim, da se ta zanima za slovenska društva, kakor se marsikatera druga tu rojena Slovenka ne. Vpoštevajmo to! Zabavo je obiskal tudi dobroznani Mr. Ferfolia in izročil naši predsednici \$5 za našo blagajno. Prisrčna hvala mu! Prevaža umrle in bolne; na razpolago ima tudi lepe avtomobile za žene in neveste; za vse take prilike se obrnite nanj!

Zopet se je začela kampanja. Ali bo spominska knjiga še nadalje ostala pri nas, ali jo bomo kmalu izgubile? Sestre, zavzemite se, da še eno leto ostane pri nas!

Prijazno vabim vse sestre na sejo 13. feb. ob sedmih zvečer. Nadejamo se, da bo **takrat posetil tudi naš častiti župnik Rev. J. J. Oman.** — **Helen Tomazič**, tajnica.

Opozarjam podružnice, da bomo po odločitvi gl. odbora za naprej v Zarji priobčevali imena suspendiranih članic. Tajnice in članice prosim, storite vse kar je v vaši moči, da teh imen ne bo veliko! — **J. R.**

Št. 48, Buhl, Minn. — Na seji 2. januarja je bil ponovno izvoljen stari odbor. Odslej bomo imele celo leto seje vsak prvi torek v mesecu v Public Library Room. Na zadnji seji se nismo imele slabo. Po seji smo vzele karte v roke, ko smo se pa tega naveličale, je bilo pa malo prigrizka; nazadnje je pa Mrs. Belaj začela igrati na piano domače pesmi, me pa peti. Vse smo bile prav židane volje. — **Jennie Terlep**, tajnica.

* * *

Zahvaljujem se članicam naše podružnice, ki so se zbrale in prišle molit rožni venec ob smrti mojega soproga, zraven pa še darovale za dve sv. maši. Človek mora zares imeti veselje spadati k taki podružnici in taki organizaciji! — **Julia Cvar**.

Št. 49, Noble, Ohio. — Na dec. seji je bil ponovno izvoljen ves stari odbor. Seje se vršijo pri sestri Mary Gombač, 22294 Arms Ave. V primeri s številom članstva naše mlade podružnice so prav dobro obiskane, zanimive, poučne, pa tudi zabavne, in se vedno vrše v lepi slogi. Do sedaj smo priredile eno zabavo, ki se je vršila pri predsednici A. Gnidovec. Ta "card-party" je pripomogla, da bomo lahko iz naše blagajne kupile potrebne društvene stvari. — Slovenska Ženska Zveza je ena najbolj-

ših organizacij, kar jih imamo v Ameriki. Družabni in poučni sestanki, list Zarja, pa še posmrtnina, in to vse za tako malenkostno svotico! Zato kličem vsem rojakinjam: Vse osebnosti in malenkosti na stran! Združimo se, delujmo skupno in budimo si sestre pri SZZ! — **Jennie Intihar**.

Št. 51, Kenmore, Ohio. — Za leto 1932 je izvoljen naslednji odbor. Predsednica Mary Golušek, podpr. Josephine Nejs, tajnica Margaret Petrič (1989 S. Manchester Rd.), zapisničarka Josephine Praznik, blagajničarka Louise Sterle; nadzornici Jennie Golec in Albina Obreza. Seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Slovenian Home, 2166 S. Manchester Rd. — **Mary Skul**, bivša tajnica.

KUHINJA.

Frances Babič iz Jolietta je želela vedeti, kako se napravi "buja". Tukaj je moj odgovor. Če Vam katera druga pošlje kaj boljšega, pa moje pismo vrzite v koš. — Za bujo pripravi:

posodo 5 gal. vode
eno kokoš, 3—4 funte
kosti, sup-bone, za 35c
kozico svinjskega plečeta (pan of pork shoulder)
pol kozice špeha, suhega ali salt pork
kozico govedine (pan of beef)
eno veliko "can of tomatoes"
eno majhno kolerabo
tri korene
pet krompirjev
glavo zelja
dve do tri čebule
steklenico stročjega fižola
pol funta riža
pol funta ričeta (barley)
eno škatljico sladke paprike
eno žlico hude paprike
četrt škatljice "all spice"
soli primerno.

Najprej deni kuhat kosti in kokoš posebej. Ko dobro prevre, dodaj govedino in špeh. Ko se zopet malo pokuha, pa tomatoes, kolerabo, korenje in krompir; malo kasneje še riž, ričet in papriko. Zalivaj počasi, da ne bo preveč gosto in ne preveč redko. Potem dodaj se fižola in zelje (glavnato). Kuhaj počasi. Čebulo kuhaj celo zavito v snažno junjo. Meso in zelenjavo je treba seveda zrezati v primerne koščke. Toraj kuhaj dobri dve uri in mešaj z žlico — če imaš ribniško. — ko je buja kuhana, pa na mizo z njo. Zraven se prileže tudi suha šunka, potica, belo ali črno vino, in tudi malo "ta hudega" ne škodi, če je pri rokah.

Rada povem, kako se kuha buja, ker jo tudi sama rada jem, in sem je že mnogo skuhala, posebno poleti v gozdu. Kuhaj jo kar v kotlu. Kakor za prašiče, kaj ne? No, za prašiče po navadi malo ostane.

Terezija Gornik (19), Eveleth, Minn.

Razno.

Dvestoletnica rojstva George-a Washingtona, svojega prvega predsednika, bodo praznovali letos Združene Države Ameriške od 22. februarja, njegovega rojstnega dneva, do Zahvalnega dneva, 24. novembra. Zvezina vlada sama ima na skrbi vodstvo vseh priprav za to praznovanje, in Predsednik Hoover je obenem tudi predsednik tozadevne komisije. Morda bomo tekom leta imeli priliko, da pričujemo v Zarji kaj več o "Očetu Naše Dežele". Začeli smo z življenjepisom njegove matere, ki ga je za angleški del februarjske Zarje primerno sestavila Miss Frances C. Koren, članica SZZ, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.

Za igralko na ukulele. — May Singhy Breen je najboljša igralka na ukulele v Ameriki. Šestkrat na teden jo je bilo slišati na radio postaji skozi zadnjih osem let. Po sklepu American Federation of Music bo morala umolkniti, ker ne spada v unijo; Ukulele namreč ne spada med godala pripoznana od unije, čeprav ni nič drugega kot mlajša sestrica kitare in se da nanjo proizvajati vse melodijske, ki jih pozna kitara. May Breen pravi, da bo prisilila drugi teden Unijo, da bo pristela ukulele med glasbene instrumente. Po njenih besedah "je pes pes, če ima rep ali pa ne." Ker je Miss Breen podvzeta in ima za seboj naj boljše virtuozne, ki jo podpirajo v njenem boju, bo nedvomno dosegla priznanje ponižni ukuleli. Ker je med našimi mladimi muzikanti veliko dobrih igralcev, jih bo gotovo zanimal boj, ki ga je napovedala šegava in nadarjena muzikantinja in pevka Miss Breen.

Za pouk in kratek čas. — Mrs. Eva Landegrau je odpovedala stanovanje nekemu bordarju, ker je pustil delo in ni hotel več plačevati najemnine. Patrick Terhancy, tako je ime nehvaležnemu bordarju, je zagrabil gostobesedno Evo in jo vrgel skozi okno drugega nadstropja. Ko je Eva zapazila da je še cela, se je pobrerala in jo je ubrala nazaj, da pove Patricku vse kar je mislila o njem. Patrick je ponovil svoj poskus in zopet je letela Eva skozi okno, se zopet pobrerala in vsula novo točo besedi na svojega bordarja. Še enkrat je letela Eva skozi okno. Priletela je na trda tla in se ni več pobrerala. Ambulanca jo je odpeljala v bolnišnico in tam so našli, da je imela samo dvoje reber zlomljenih in da se je pretresla. Patrick bo premišljeval svojo moč v ječi.

Domača zdravila. — Na svoj način je rešila depresijo Mrs. M. Grieve iz Boy-nor v državi Sussex na Angleškem. Takoj po svetovni vojni so prihajali vojaki domov. Veliko je bilo ranjenih, dosti bolehnih. Bolnišnice niso mogle skrbeti za vse. Mrs. Grieve je imela svoje posebno veselje do vrta. Ni se toliko pečala s cveticami kot z različnimi rastlinami in pleveli, ki so jih rabili v starih časih ko še niso stale lekarne na vsakem oglu ceste. Zase je pridobila zdravnico Mrs. Carl Frederick Leyer. Lotili ste se dela obe in začeli razpečavati domača zdra-

vila. Šlo je tako dobro izpod rok, da sta ustanovili poseben zavod za dekleta, kjer se podučuje kako pripravljati domača zdravila iz rastlin in kako jih uporabljati. Ko je bil angleški kralj George bolan je menda zašlo veliko njenih predpisov med kraljeva zdravila v klub vsem protestom dvornega zdravnika. — Kot vsaka druga stvar ki zraste na Angleškem, je tudi domače zdravilstvo zašlo v Ameriko. Modern Herbal, knjiga spisana po istem načinu kot znana "Kneipova zdravila" ali pa "Trava in plevel" se danes prodaja že po celi Ameriki in ponuja domača zdravila, ki bodo prej ali slej delale preglavico preobilnim lekarnam po naših mestih. Zanimivo je, da je Anglija bila prva med državami ki so obrnile svoj hrbet domačim zdravilom in se vrgle v naročje zdravnikov in njegovih čudotvornih praškov, sedaj zopet prva ki se vrača nazaj k domačim zdravilom in to po zaslugi dveh žensk.

Mme. Sun Yat-sen, vdova pokojnega očeta kitajske republike, je zopet na delu, in kakor kaže danes, vodilna sila na Kitajskem. Kmalu po smrti svojega moža ji je bilo svetovano, da je najboljša ako se umakne iz politične arene. Šla je na Francosko in se vrnila šele letos. Danes zopet stoji na vrhuncu in oči cele Kitajske so obrnjene nanjo. Čiang-Kai-šek, predsednik, se je odpovedal vladi, ravno tako je odstopila vsa kantonska vlada, ki je gospodarila na jugu in nasprotnovala nacionalističnemu režimu, ki je predsedoval v Nanking.

Čiang-Kai-šek je svak Mme. Sun Yat-sen, ravno tako ima med voditelji Kantonske vlade več sorodnikov. Pomembno je, da so vsi ti voditelji dobili svojo izobrazbo v američanskih šolah. Tukaj so se nabrali američanskega duha, američanskega "grafta" in so na prodaj vsak dan američanskim interesom. Gospa Sun Yat-sen je tudi graduantinja američanskih šol, ker je več let hodila v Wesleyan College, Macon, Ga. Tudi njej so znane razmere. Takole je obsodila politike, ki so se izobrazili v Ameriki, osnovali revolucijo, zapeljali svoj narod v grozno trpljenje in kakor kaže v pogubo: "Kuomintang, revolucionarna stranka, ki jo je ustanovil moj mož, je izgubila ves pomen za Kitajsko. Temu so krivi sami voditelji stranke. Podkupovanje, sleparstvo in izžemanje naroda je edino kar so dosegli. Oni v centralni vladi so osrečili sebe in svoje prijatelje, ljudstvo pa vrgli v tako revščino kot jo Kitajsko ni nikdar poznala. Stari mandarinji, znani po svoji grabežljivosti, se niso nikdar posluževali tako podlih sredstev kot oni, ki se danes nazivajo voditelji naroda. Še ni tako dolgo ko sta še stala Nanking in Canton in govorila o zaslugah, ki sta si jih iztekla za Kitajca. . . Obe vladi sta protinarodni in obe protirevolucionarni. Kuomintang ne bo uničil naroda, ki šteje nad 400.000.000 duš. Ker stranka ne more rešiti naroda in mu prinesiti mir in blagostanje, je najboljša da izgine, in čim preje tem boljše." — Tako govori ženska, vdova pokojnega očeta kitajske revolucije, ki ga časti narod po božansko, in njena be-

seđa je tolikega pomena, da se po pravici lahko pričakujejo velike spremembe na Kitajskem.

Znamenje časa. — Slabo napravljena bolehnica ženska je pozvonila zadnji teden na živalski rešilni postaji Animal Rescue League v Washingtonu, D. C. Ko so se odprla vrata je ženska pomolila stražniku zavoj, ki ga je nosila na rokah.

"To je vendar dete", je vskliknil strežaj, ko je zapazil dvoje majhnih nog, ki so zvedavo gledale v svet iz zavoja. "Vi napravite konec živalski revščini kadar treba; zakaj bi ne napravili iste usluge otroku!" je odgovorila ženska.

Strežnik je stopil k telefonu in poklical policijsko postajo. Ženska je med tem hitro pobrerala zavoj z detetom in odnesla pete.

To je samo eden slučaj. Ni je danes sirotišnice, ki bi ne mogla navesti podobnih slučajev, ki so dandanes na dnevnem redu po naših mestih. Propad ženske, propad materinstva in propad naroda, to so posledice moderne morale.

Naša dramatika in petje. — Fantje in dekleta Katoliškega socialnega kluba pri Sv. Štefanu v Chicagu so v nedeljo 10. januarja priredili lepo igro v angleščini "Heart of Shamrock", kar pomeni "Irsko srce". Slovenski in Irski narod imata res mnogo sorodnega med seboj, in imenovana igra je bila zelo primer-na za naše razmere. Vsi na odru so se do dna vmislili v svoje vloge in se jih naučili tako dobro, da pri predstavi sploh niso imeli suflerja, ker bi ta ne imel kaj dela. Vse je šlo gladko kakor po vrvi, nikjer nobenega čakanja, omahovanja, zadrževanja. Udeležba je bila tudi zelo lepa.

V nedeljo 24. januarja pa je šlo nekaj Chicažanov in Chicažank "firbec past" v Milwaukee, da vidijo in slišijo, kaj premore milwauška slovenska mladina. Jugoslovanski orkester pod vodstvom Mr. J. Paulicha je za ta dan pripravil lepo angleško opereto—igro lahke, deloma šaljive vsebine, pri kateri igralci največ pojejo, tu pa tam pa tudi samo govore, kot v navadni igri—"The Lucky Jade". Ime pomeni "Srečni zeleni kremen" in se nanaša na uho, odrezano od glave zelenega kamenitega kipa nekega zamorskega malika. To opereto je na vsako Veliko noč vprizoril v Chicagi pevski zbor Adrija z lepim uspehom. Uspeh milwauške mladine letos je bil še večji; igrali so zelo živahno, nabavili si vse kostume, ki jih opereta zahteva, poseben sijaj pa je dalo predstavi spremljevanje Jugoslovanskega orkestra, ki šteje nad 30 članov, po veliki večini mladine. Na odru je nastopilo nad 40 mladih, ki jih je bilo veselje gledati in poslušati. Razen treh, ki so si jih izposodili iz Chicage, so bili vsi Milwaučani. South Side Turner Hall je bila ob tej priliki natlačena. Med odmorom je Mr. L. Skala iz Chicage v imenu pevcev nagovoril pianisko v orkestru, Miss Josephine Novak, ter ji izročil veliko košarico prelepih cvetic kot priznanje za njeno delo. Miss Novak je članica SZZ.

Trije rodovi

DOGODKI IZ NEKDANJIH DNI

Spisal Engelbert Gangl

(Dalje.)

Lenki je bilo po gostovanju še posebno neprijetno. Bolela jo je glava in peklo jo je v prsih. Odpeljala se je z Jožetom v Zavinkovce ali pa kam na Hrvaško. Posli so doma používali ostanke, oskrbnik je imel dovolj prilike, da je delal zase.

Večkrat je odpotovala Lenka tudi za dlje časa. Odšla je v toplice ali pa v Zagreb, kjer se je pripravljala Frice za vojaški stan. Starši mu niso mogli izbiti iz glave misli, da mora biti oficir. Oče ga je hotel dati v šole, da se izučí za večjega gospodarja, tudi mati je bila izpočetka za to. A sinova trma je zmagala materino voljo, in mati je pridobila očeta, da je privolil v to. Tako je zmagal sin.

Saj je tudi res: čemu se bi ubijal na posestvu, ko bo lahko živel prijetno življenje mladega častnika. Kako lepo mu pristoja že zdaj vojaška uniforma, in kako se bodo ozirali za njim šele potem, ko bo nosil dolgo, svetlo sabljo in zveneče ostroge! Lahko mu bo dobiti bogato nevesto, ker bo sam bogat. Grad bo imel za to, da se odpočije, kadar mu bo dovolj veseliga življenja.

III.

Hišo — ali kakor jo je sam imenoval — bajto Ilije Preliča je kupil pred njegovim odhodom v Ameriko njegov sosed z denarjem, ki mu ga je posodil Jože Zaviniščak. Bil je to harmonikar Marko, vaški godec, vesel človek, ki je menil, da si z mehomo prigode cekine, da mu bo kmalu mogoče izplačati Zaviniščaka in da bo potem svoj gospodar pod svojo streho.

A to ni šlo tako lahko, kakor si je mislil godec Marko. Preveč je mislil na godbo in premalo na dom, zato je bil dolžan Zaviniščaku vedno več, namesto da bi mu bil vedno manj.

Hodil je od semnja do semnja, od proščenja do proščenja. Spremljala ga je žena, ki je bila vesela in živahna in ki je znala lepo peti in plesati. Potezal je Marko klobuk na oči, da ni videl, kaj se godi okolo njega, vlekel harmoniko, da je piskalo iz nje polno veselih in poskočnih glasov. Žena je popevala in nagovarjala ljudi k plesu. Čimbolj se razvije veselje, temveč bo zaslužka. In bilo je dosti vina, dosti mesa in tudi nekaj denarja. A z dobrim vinom in mesom je prišla tudi razvada, da ni bil več dober domač črni kruh. Denarnega zasluž-

ka pa tudi ni bilo toliko, da bi ga bilo dovolj za dobro življenje in za Zaviniščakove obresti.

Prostor okolo hišice godca Marka je ostajal izvečine neobdelan. Nekoliko krompirja je raslo tam, sicer je ležala naokrog pohojena trava. Petero njegovih otrok se je preganjalo okrog hiše in so pasli suho kozo, edino žival pri hiši. Mati in oče — nihče se ni dosti menil za deco; koza jo je imela še najrajša. Ko sta šla Marko in žena z doma s harmoniko in s prazno torbo, so ostali otroci sami brez kruha in nadzorstva. Kar je bilo kozjega mleka, so ga posrebalí sproti, kruha so šli prosit od hiše do hiše. Tudi jemali so, če se je dalo kje kaj vzeti.

“Čakajte, ko pride stric iz Amerike, stric, Ilija!” jih je večkrat tolažila mati, ko se je vrnila in ko so ji tožili otroci, kako so bili lačni. “Ko se vrne stric Ilija — ej, takrat bo veselo in lepo!”

A strica Ilije ni hotelo biti. Markova žena je včasih dobila pismo iz Amerike in tudi kak dolar je bil v njem. A kaj hoče to! To je bilo komaj za nekaj obleke.

Oskrbnik je tožil Zaviniščaku, da ni dobiti od Marka nobenega denarja. Izterjevanje manjših dolgov je namreč Zaviniščak poverjal oskrbniku.

“Iztirajte ga izpod strehe, če neče plačati!” je velel Zaviniščak.

Oskrbnik je pritiskal in pretil, a kako naj da Marko, če nima nič.

In tako se je zgodilo, da je prišel oskrbnik s pasjim bičem in iztiral Marka in ženo in otroke iz hiše. Pred nosom je zaklenil duri, in Marko in njegova družina so bili brez strehe. Kar je bilo prej Preličevo, je bilo zdaj Zaviniščakovo.

“Zapalim mu Zavinkovce in grad!” se je grozil Marko.

In ko je zvedel oskrbnik, kako se je grozil, ga je pozval predse in mu zapretil, da ga naznani gospodu, ki ga bo dal zapreti, da bo vedel, kaj se pravi groziti z ognjem.

Marko se je bal zapora. Vajen je bil zlate svobode. Po semnjih in proščenjih jo je užival, in nič več bi mu ne pela harmonika, ako bi ga vtaknili pod ključ. Bal se je zapora kot smrti.

“Ako ne izpolniš moje volje, te naznanim. Potem ti že dajo priliko, da se izpokoriš za grozeče besede!” mu je dejal oskrbnik.

“Vse vam storim, samo ne zapirajte me!” se je vdal Marko.

Oskrbnik je pa govoril tako z Zaviniščakovo vednostjo. Javil mu je takoj, ko je zvedel za Markovo grožnjo.

“Teга gotovo ne stori,” je rekel Zaviniščak, “to so samo besede.”

“Vem, ali vendar mu je treba malo strahu. In to storimo tako, da mu zapretimo z zaporom, ako ne gre za majhne denarje služiti k nam,” je svetoval oskrbnik. “V mlinu rabim hlapca, na pristavi deklo, v Zavinkovcih je treba pastirja. Čemu bi kradli Markovi brez posla Bogu čas? Njega vtaknemo v mlin, njo na pristavo, otroci naj pasejo na

Zavinkovcih. Vse za majhne denarje, za vsako ceno. Tako razženemo to cigansko svojat in pridobimo sebi potrebnih delavnih rok."

"Dobro, dobro! Le ukrenite po svoje!"

Zato je lahko zahteval oskrbnik, naj se Marko ukloni njegovi volji.

"Ako mi ne storiš, kar ukažem, grem k sodnji. Potem ti tamkaj zagodejo, da ne pozaibš nikoli te muzike!" je pretil oskrbnik.

"Saj storim vse, kar hočete, samo ne jemljite mi svobode!"

"Ti mi greš v mlin, kjer rabimo hlapca. Žena naj se oglasi takoj jutri na pristavi. Treba nam je dekle. Enega otroka vzameš lahko s seboj, da bo pospravljajal trse in žagovino, druge pustimo v Zavinkovcih, kjer je treba pastirjev. Ali pa vzamemo najstarejšega v grad, da bo pomagal pri konjih. Samo na pristavi ne rabimo nikogar razen žene. Za plačo boš jedel zastonj. Saj drugega ne zaslužiš, cigan leni, umazani! Boga zahvali, da te ne damo obesiti, požigalec, in zahvali mene, da ti še ne odrečem kruha za tvoje lopovstvo!"

"E — da bo le kruha!" je vzkliknil Marko.

Grajski kruh — o, to je dobrota.

"In pa — e, kako bi rekel!" popraskal se je za ušesi, "no, ali bi smel vzeti harmoniko s seboj, da si časih zagodem, kadar bo mrak ali kadar bo žaga stala?"

"Le si godi, ali glej, da ne bo trpelo delo!" je milostno dovolil oskrbnik.

Marko, veseli godec, je bil uklenjen v težko delo. Žena njegova, vesela pevka in plesalka, je trpela na pristavi pod sirovostjo oskrbnikove volje. Otrokom je bila ugrabljive prostost. Vse je krotil in vladal oskrbnikov bič, ki si je zaslužnil uboge ljudi. Navidezno so se vdali v usodo, naskrivoma so stiskali pesti. Dasi jim je bilo zabranjeno občevanje z drugimi ljudmi, so vendarle časih prihajali z njimi v dotiko. Tako se je razvedelo, kako se godi ljudem v Zaviniščakovi službi. Kakor je vladalo na eni strani do graščaka prihlinjeno spoštovanje, tako se je med prostejšim ljudstvom širilo sovraštvo do grajske gospode. Saj so bili vsi mnenja, da se nič ne godi brez Zaviniščakove vednosti.

"Pa zakaj si ne kupiš obleke, Marko, da si tako raztrgan in razcapan?" ga je vprašal nekoč Zaviniščak, ko je prišel pogledat na žago.

Široko je odprl Marko oči, zakaj čudno se mu je zdelo gospodovo vprašanje.

"S čim si naj kupim?" je vprašal.

"S čim? Kam pa devljaš zaslužek? Gotovo vse sproti zapiješ!" je dejal jezno Zaviniščak.

Še čudnejše se je zdelo Marku, ko je slišal Zaviniščaka tako govoriti.

"Zaslužek?" je ponovil, "ali smem vprašati; kak zaslužek?"

"Kak zaslužek? Kako pa to govoriš! Tisti zaslužek, ki ti ga izplača oskrbnik vsako nedeljo. Ali morda to ni zaslužek? Ali me hočeš sramotiti? Za tako lahko delo toliko denarja — in to se ti ne zdi zaslužek? Ljudje niso nikoli dovolj sitii!" se je jezil Zaviniščak.

Ta jeza se je zdela Marku popolnoma neopravičena.

"Saj ne dobivam nobenega zaslužka, nobenega denarja, ker smo se domenili samo za hrano," je dejal Marko.

"Tako?" se je začudil Zaviniščak, "nobenega zaslužka? Tako, tako! No, saj res! . . ."

Jezen je odšel z žage. Popoldne je poklical oskrbnika k sebi in ga vprašal trdo in odločno: "Kam gre oni denar, ki vam ga izplačujem vsako soboto zvečer za Marka in njegove ljudi?"

Oskrbnik si je mislil, da mora enkrat priti do takega vprašanja, zato je bil že pripravljen na odgovor.

"To je popolnoma enostavno," je odgovoril mirno in prepričevalno. "Markov posel je bil prej tak, da se je navadil pijače in lenobe. To je resnica."

"Da, to je res!" je pritrdil Zaviniščak, "a kam gre tisti denar? To hočem vedeti?"

"In mislil sem si," je zopet začel oskrbnik mirno in prepričevalno, "da ne sme videti Marko denarja. Zanimarjal bi delo in zapravljajal denar. Zato sem mislil, da je zanj in njegove ljudi boljše, ako hranim njihov zaslužek in jim ga ne dajem na roke. Kadar pridejo stara leta, da opešata Marko in žena, jima bo dobro služilo, kar jima zdaj hranim."

"Ali je to resnica?" je vprašal Zaviniščak in gledal oskrbniku v oči.

Ta jih ni povedil. Oko je gledalo v oko.

"Kak pomen naj bi sicer to imelo," vpraša oskrbnik, "da bi hranil tuji denar, če bi ga ne hranil tujim ljudem za podporo na stare dni? Meni se zdi to pametno in koristno. Ako pa zahtevate, da izplačam prihranek, storim to takoj, in vam ne bo potem več treba izplačevati tedenskega zaslužka."

"Zakaj ne?"

"No, zato ne, ker bo začel Marko staro življenje. In kolikor časa bo še kaj okroglega pod palcem, toliko časa bo počivala žaga, ker bo Marko pil in muziciral. O tem sem trdno preverjen. Dokler so vratca v kletko zaprta, je ptiček krotak in prijazen; ako odprete vratca — frrr! — vam izleti, in kletka ostane prazna. In tako je z Markom in tako bi bilo z njim, ako dobi denar v roke. Toda — kakor ukažete, tako storim."

Zaviniščak ni imel vzroka, da bi dvomil nad resničnostjo oskrbnikove izpovedi. Govoril je mirno in prepričevalno in gledal mu je v oči.

(So bo nadaljevalo.)

Frances C. Koren:

MARY BALL WASHINGTON

We celebrate this month the bicentennial of the birth of George Washington, the Liberator and Founder of our country. The Colonists of those days were ready to stand by their mother country at any reasonable cost, but when tyranny began to oppress them, they protested; and their protest, by force of circumstances, led them to open rebellion. Such a course must have seemed foolhardy to the rest of the world, and their cause was probably despaired of from the very beginning. Perhaps would have been the outcome had it not been for the indomitable spirit of their leader George Washington. When all seemed dark and the handful of remaining soldiers were mutinous during that eventful winter at Valley Forge, only Washington held them together, only he led them on through untold suffering and misery to final victory.

But such leaders do not spring forth full-armed on the spur of the moment. In actual life elaborate even though unconscious preparation is necessary. When the hour for freedom struck, Washington was ready — not the product of accident, but the natural outcome of conditions, influences, and other factors that for years had worked silently together to shape him for his time. And one great thing we must not fail to note is, that behind each great personage stands his mother, and much of his ability to handle his special crisis comes from her. In the shadow of George Washington, but nevertheless behind him, stands Mary Washington, and to her goes some of the honor and praise given to the First President of United States of America.

Mary Ball Washington was born in Lancaster County, Virginia, in November 1707. Her father, Colonel Joseph Ball, a widower, had married a widow, Mary Johnson, and both had children of their former marriages. This late marriage had the result of hopelessly throwing Mary out of proper relation. Her step-brother and -sisters were old enough to be her parents. In fact, at the age of 12 she was aunt to 15 boys and girls — a position which carried with it a distinct prestige. However, soon after her birth, her father died, and her mother married a prominent and wealthy merchant, a Capt. Hewes. But this marriage was no more fortunate and Capt. Hewes died soon after, while the mother died shortly after Mary's thirteenth birthday.

The young orphan went to live with her sister and brother-in-law, who, comparatively speaking, was not rich. There was plenty of hard work, and Mary did her share, for there is excellent

proof later on of her sound training in housewifery. When she was an old woman, as all the world knows now, the Marquis de Lafayette lunched with keen appreciation on her best gingerbread. But though she was an expert cook in those early days, she came out of the kitchen whenever she was bidden to a ball. The dances of those days were joyous and graceful exercises,

would have aged early under sheer anxiety. Twice each day her frisky brood was exposed to the perils of the deep river on their way to school, and on free days they romped along the edge of a steep cliff bordering on the river or rode horses at high speed. Besides there was the endless visitation of sickness and disease. It is safe to say that not all the cooking and sewing and farm management of an entire year signified as much hard work as the job of keeping those five children alive for one month. But she did it, and so far as the world can know, without a murmur. It was her life's work.

Then came the period of adjusting her children properly to life. Her oldest step-son wanted George to become a sailor in the Royal Navy and almost succeeded when her strongest instinct of nature, the impulse to protect her young, suddenly arose in all its strength. Her mind was made up once for all. If she had weakened at this juncture, our country might be a kingdom to-day. Instead George accepted the position of surveyor which in time brought him to the attention of Gov. Dinwiddie of Virginia and eventually merited for him colonelship in the French and Indian Wars.

For thirteen years Mary Washington lived a quiet life of happiness. Her children were eventually all married and she put her skill and strength into farm produce. She was too busy to notice that the skyline was darkening. She and her daughter reared 20 children, and when the air began to thicken with the talk of taxes and tea, their chief concern remained — the preparation of warm milk and gruel. Then the storm broke, and before long she was forced to vacate her estate and live near her daughter. She was lonely yet she bore up with determination. Through unceasing anxiety, through exile, through separation from the oldest interest of her heart, she went on dauntlessly. The iron in her and the gold seemed to fuse into a composition that made her able to endure. Seventy years old, and not once did she give up the management of her own affairs. She carried her own keys, bustled in her household affairs, provided for her own wants and lived and moved in utter independence.

Finally there came the victory of Yorktown bringing with it peace. Some men's mothers would have wished their sons to arrive in all their glorious array, but George knew his mother. Inwardly she might look upon him as a hero, but when he returned to her in that great hour, she wanted him to come only as her son. And that way he came. Neighbors told her that "His Excellency" was coming. The story goes that the old lady repeated "His Excellency" with an intonation perilously like a sniff and replied that when "George"

WASHINGTON'S MOTHER

Mary Ball Washington, From a Portrait Made at the Time of Her Marriage.

significant without being suggestive, each as much a game as a dance. When she trod smiling in the slow-measured minuet, Mary Ball, with her height and slenderness, blue eyes and golden hair, must have made a picture difficult for the artist to paint.

However well-content Mary Ball at the age of 20 may have considered herself, the time was drawing near for her to assume her life's work. The story goes that her romance started in London. She had visited her brother near London at about the time Augustine Washington was in that vicinity looking after his ancestral property. He was injured in an accident at the very gate of the place where Mary was staying, and she nursed him back to health with the usual results. Mary had known Augustine in Virginia when he married a Jane Butler. After bearing three children, Jane died and Mary became his second wife on March 6, 1731.

After the birth of five children, Augustine died. George, the oldest, was born February 22, 1732. Mary lived quietly and busily. At any rate poverty was not to be one of her difficulties. She must have had strong nerves or she

came she would be glad to see him.

She lived to hear the ringing echoes of the First Inauguration. And then in late August of 1789, with her last words concerning the welfare of her son, she died in the knowledge that her country was calm at last and her son safe. She had loved plain, unpretentious ways of doing things, and her passing was as simple as her coming into the world that fall day 82 years before.

OUR CONTEST ARTICLES

The outcome of the contest is reported among the minutes of the recent meeting of the Supreme Officers published in this issue.

The following letter written by one of the judges, Rev. Dr. John C. Gruden, professor at the St. Paul Seminary, St. Paul, Minn., to Rev. Anthony Schiffrer, will give us an idea, in what manner the judges went about their work. We shall never be able to express to them adequate thanks for their kind interest and high character of work they did for us. Here is the letter.

Dear Friend:

In judging the relative merits of the contest articles I have been guided by the following principles:

1: Every organization is the embodiment of an ideal or an approximation thereto and members constituting a particular society must know and understand that ideal and be guided by it. The article that has expressed the ideal must be singled out as the one that deserves praise provided it has fulfilled the other conditions.

2: In every literary composition the logical sequence of thought must be insisted upon. Matters that are extraneous to the main argument or arguments should be relegated to the background where they belong.

3: The article must be straight to the point and must express briefly and yet clearly the motives that prompted the individual member to join the S. L. U.

4: The question that was to be answered was: "Why I — and not some one else did or should—joined the S. L. U.?" Hence advice given to others — no matter how useful — and the praise bestowed upon the founders or the first members of the Union — no matter how well deserved — are of secondary importance.

5: The literary form of the article, correct English or correct Slovenian, etc. must necessarily be taken into account when judging articles that have fulfilled the other conditions.

These are the principles that I have applied to the contest articles You have sent to me. I did not think it necessary to add the criticism of every individual article, for, it would mean the repetition of what I said above.

However in justice to the members of the S. L. U. whose articles I have not selected as worthy of the prizes offered, let me add that I enjoyed the reading of them and that I admire the spirit that seem animate this splendid organization.

Active interest and participation of the members in all the varied activities of the organization is a hopeful sign of the present and future strength and glory. It is only by means of united action that Slovenian women can win and keep the admiration and respect of the fellow American citizens and gain God's blessing for the part they are playing in the spread of Christ's Kingdom upon earth.

Although far removed from the field in which I might be able to contribute my share in the building up of a strong Catholic spirit among the Slovenians, I never forget that I am the son of a Slovenian mother and I am proud of the work that Slovenian mothers are doing for the future Slovene generation in the United States of America.

I enjoyed the reading of all the articles and I am pleased if I was of any service to You.

Sincerely Yours

John C. Gruden.

Josephine C. Pluth:

LORRAINE

(Dedicated to Lorraine Judnich)

Studios is the girl, Lorraine
As she does ponder o'er the truth,
Gath'ring good knowledge. Not in vain
Spends she her valued time and youth.
Thus she unconsciously does add
A store of wisdom to her lot.
Her mind in beauty it is clad,
And her soul exquisitely wrought.
Through her own workmanship of
thought.

Often as I passed her abode
I'd see young shoulders bent o'er books,
And from rich cargo she'd unload
Great wealth from corners and odd
nooks.

Pleasure too, reading does afford
Her, but then I see in her eyes
Pow'r of thought is her chief reward.
Truly she fills me with surprise
That for her youth she is so wise.

HELLO EVERYBODY:

This is West Allis broadcasting. As you will notice we are still living.

Come on all you young girls, let's get together and do something. First of all, come to the meetings. They are very interesting.

At our last meeting which was held at Mrs. Sorcic's home, we had a great time. After our regular business meeting, we played cards and danced, but that's not all. To finish it off, we had a wonderful luncheon. Come to our next meeting and find out for yourself

A few things in regards to what we are doing and going to do.

We have started a sewing club which consists of some experts who will act as instructors. Most of us are going to make our own Easter outfits. Notice what is saved by making your own garments, and what a great help that is to our thin pocketbooks. Well, that much for sewing.

Another thing in progress is a singing club of our own. At our last meeting we did some singing, and found that we have some good singers. This brought about the idea of a singing club. Quite an idea, don't you think so? I do.

Find out some more interesting things by coming to our next meeting which will be held at the home of Mrs. Jennie Juzina on Sunday afternoon, Feb. 14 at 1:30 o'clock.

Let's see how many new members we can get for our next meeting. You know the old saying "The more the merrier?" Well! It's still a good saying.

Knowing that everybody is going to do his part, West Allis must sign off, with promises for many interesting meetings in the future.—Frances Zagar.

BOOK REVIEW

An Adder's Nest. By Vladimir Levstik. Translated from the Slovene by F. S. Copeland. — John Rodker, Publisher, 1, Farringdon Ave. E. C. 4, London. — Bound in cloth \$1.80; in paper \$0.84.

"Gadje gnezdo" (An Adder's Nest) is a classic Slovene novel. It was published during wartime in the monthly "Ljubljanski Zvon" and in book form in 1923. The main character is a widowed Slovene mother whose exceptionally hard experiences in life made her depend on two things: the work of her own hands and on the soil; to these two only she trusted her own independence and the future of her three boys. Enormous heart suffering, brought about by the war, taught the mother another lesson, the last and the greatest lesson of her life. Just what this lesson was and what has happened to the three boys cannot be disclosed here; read the book and find out. The mother in the novel is also a symbol of the Slovene country. "Gadje gnezdo" is the most important Slovene novel of the World's War.

The name of the translator J. S. Copeland is not unknown to us in America. As our readers know, a year ago she published her original book about the Slovene "Beautiful Mountains". Her translation of "Gadje gnezdo" is a rare treat for the young American born Slovenes who have now a luring opportunity to become familiar with one of the most important contemporary Slovene classics. It would be a great sport for everyone to procure also the Slovene original and compare it with the English translation; many a thing can be learned this way.

Josephine Racic.

KADAR PIŠETE DOPISE:

1. Pišite vedno samo na eno stran papirja. To je edino pravilno za spise, ki so namenjeni za tisk.

2. Pišite razločno, posebno imena in naslove.

3. Ne tlačiti besed preveč skupaj; tudi med vrstami naj bo precej prostora za eventualne poprave. Če pišete dopise na stroj, rabite vedno "double space".

4. Na levi strani pustite en inč, ali raje več, praznega roba. Če rabite uradni pisemski papir za podružnice, imate tam rob že označen.

5. Sprejemamo tudi dopise pisane s svinčnikom, boljše pa je, da pišete s črnilom.

6. Skušajte se izraziti kratko, pa jedrnato. Ne prezrite nič važnega, pa tudi ne pišite nič samo ob sebi umevnega in nepotrebnega.

7. Pri pisanju imejte pred očmi korist svoje podružnice in cele SŽZ.

8. Dopisi morajo priti na uredništvo do 15. dne v mesecu, drugače ne morejo biti priobčeni v prihodnji številki Zarje.

9. Ne pozabite poročati najprej, koliko članic je prišlo na zadnjo sejo in kaj je bilo na seji storjenega v izobraževalnem in družabnem oziru.

10. Ne pozabite, da mora biti v letu 1932 vsaka podružnica zastopana v vsaki izdaji Zarje vsaj s kratkim dopisom.

NE PREZRITE!

Imena suspendiranih članic bodo odslej priobčena v Zarji.

Kadar članica umre, naj tajnica podružnice pošlje urednici Zarje tudi kratke življenjske podatke o umrli.

Za vse kar je v zvezi z našim Kuhinjskim koticom, se obračajte odslej na Mrs. Josephine Erjavec, 1013 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Članica, ki je podpisana na prošnji nove članice, da jo je priporočila za sprejem, se šteje kot odgovorna agitatorica, oziroma v kampanji, tekmovalka.

Agitatorice naj nikoli same ne pošiljajo izpolnjenih prošenj za nove članice na gl. urad, temveč vedno potom tajnice svoje podružnice. Isto velja o novih članicah samih.

Do sedaj prejeta januarska poročila kažejo, da se nova kampanja ni začela samo na papirju.

Phone Kenmore 2765

Frank Vesel

GROCERIES and MEATS

Home Smoked Meats, Sausages,
Home Dressed Chickens

787 East 185th Street, Cleveland, Ohio

Članicam SŽZ. in ostalim rojakinjam v Ameriki!

**Osem članic
zadostuje
za ustanovitev
nove podružnice.**

Je še mnogo naselbin, kjer Slovenska Ženska Zveza še vedno nima svojih podružnic. Zavedne rojakinje, ne odlašajte, temveč ustanovite jih takoj! Po nadaljna obvestila pišite glavni tajnici!

Do danes je S.Ž.Z. že narastla na 51 podružnic, 4166 rednih članic in nad \$23,000. v blagajni.

Ne bi je smelo biti Slovenke v Ameriki, ki ne bi spadala k tej prekornostni ženski organizaciji.

Kakor hitro

temeljito

upoštevate vse okolnosti,
boste prišli do zaključka,
da je Vaš denar v resnici
varen na

Kaspar American State Bank

1900 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

Dr. Andrew Furlan

— SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK —

Urad: Ogden Ave. Bank Bldg., soba št. 204
Vogal Crawford in 3959 Ogden Ave., Chicago, Ill.
Uradije: od 9. do 12. dop., od 1. do 5. pop. in od
6. do 9. zvečer. — Ob sredah od 9. do 12. dop.
Tel. v uradu Crawford 2893, na domu Rockwell 2816

Edina slovenska trgovina s pohištvo in Radio

Etna Furniture Co.

KLOBUCHAR & ROGINA, Props.

Phone Sterling 2651

394-96 Butler Street, -:- Etna, Pa.

AUGUST F. SVETEK

478 East 152nd Street

Cleveland (Collinwood), Ohio.

— SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD —

Točna, hitra in zanesljiva postrežba. — Odprto
noč in dan.

Pokličite nas: Kenmore 2016

Mrs. A. F. Svetek je članica SŽZ.

Dr. John J. Zavertnik

— PHYSICIAN and SURGEON —

V uradu na 1858 West 22nd Street

(Hlavaty-jeva lekarna)

vsak dan od 4. do 6. ure popoldne. — Ob sredah in
nedeljah le po dogovoru.

Tel.: Crawford 8440.

CHICAGO, ILL.

COMPLIMENTS

— of —

CITY MEAT & GROCERY CO.

117 Grant Avenue

Eveleth, Minnesota

Compliments

From

K. S. K. Jednota

'AVE MARIA'

EDINI SLOVENSKI NABOŽNI MESEČNIK V AMERIKI.

Morala bi ga imeti vsaka zavedna slovenska družina. Članice S.Ž.Z., agitirajte zanj in pridobivajte mu novih naročnikov! Pokažite, kaj zmorete in pokažite tudi, da Vam je na srcu napredek katoliškega časopisja! Najlepše se Vam priporočajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

P. O. Box 443, Lemont, Ill.